

TAJEMSTVÍ JEŽKA V KLECI

DOLNÍ LOMNÁ 9.8. - 16.8. 2008

Celotáborová hra:

Motivace a cíle:

Hra poprvé realizována na táboře dorostu v Dolní Lomné ve dnech 9.8. - 16.8. 2008. Účastníci tábora budou rozděleni do tří družin, které budou představovat skupiny z "Druhé strany". Jejich úkolem bude pátrat po tajemství ježka v kleci ze Stínadel. Tentokrát se děj bude odehrávat ve Stínadelské divočině. Hra bude mít celkem 7 etap. Každá etapa v sobě bude skrývat motiv z knih Jaroslava Foglara Záhada hlavolamu a Tajemství Velkého Vonta. V každé etapě získá první družina 3 body, druhá družina 2 body, třetí družina 1 bod.

Cílem hry je připravit účastníkům tábora pokud možno nezapomenutelné zážitky plné dobrodružství, podtrhnout téma k následnému zamyšlení, stmelit kolektiv a vhodnou činností naplnit čas strávený v táboře.

Obsah:

- 1. etapa: Žluté špendlíky a tajemná kresba**
Přátelství a jeho cena (David a Jonatan)
- 2. etapa: Kostel sv. Jakuba**
Život proti proudu (Josef)
- 3. etapa: Tajemství Tleskačovy kůlny**
Odvaha a její podstata (Abigail, Daniel?)
- 4. etapa: Papír ze stínadel v domě Raka**
Význam naděje pro křesťany (Abraham)
- 5. etapa: List stromu ginga**
Láska k nepřátelům (Ježíš a jeho poslední chvíle)
- 6. etapa: Souboj o Velké Vontství**
První jako služebník ("Kdo chce být prvním, buď otrokem všech)
- 7. etapa: Mrtvý promluvil**
Vzkříšení člověka a Boha (Lazar a Ježíš)

1. etapa: Žluté špendlíky a tajemná kresba *Přátelství a jeho cena (David a Jonatan)*

Motivace: (Záhada hlavolamu, 7. kapitola)

Čas hry: cca 2-3 hodiny

Místo k realizaci: les, skála, potok s mostem

Pomůcky: zprávy, křídly, šipky, terč

Průběh hry:

V lese nad táborem bude pro každou družinu uschována zpráva, na níž budou z jedné strany jména chlapců z Rychlých šípů: Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Rychlonožka, Červenáček. Ze strany druhé bude napsána zpráva. Ta bude zašifrována a šifra bude sdělena družině v táboře potom, co vedoucímu sdělí jména chlapců Rychlých šípů.

Zpráva:

Jděte po směru šipek na žlutém papíře až narazíte na kresbu ježka v kleci. U něj se dozvíte další postup.

Šifra:

A = 1	I = 15	N = 29	T = 42	Š = 60
B = 4	J = 18	O = 33	U = 44	Ě = 70
C = 7	K = 20	P = 35	V = 47	Ř = 80
D = 10	L = 24	R = 38	Z = 49	Í = 90
E = 13	M = 26	S = 41	Ě = 50	Ž = 99

18.10.50.42.13..35.33..41.26.50.38.44..60.15.35.13.20..29.1..99.24.44.42.7
0.26..35.1.35.90.80.13..1.99..29.1.38.1.49.90.42.13..29.1..20.38.13.41.4.44.
.18.13.99.20.1..47..20.24.13.7.15..44..29.50.18..41.13..10.33.49.47.90.42.1
3..10.1.24.60.90..35.33.41.42.44.35..

Pak družiny půjdou ke skále nad táborem, kde bude nakreslen ježek v kleci. Pod ním bude vzkaz: *Jeden z vedoucích na vás v okruhu asi 50 m čeká. Najděte ho, dá vám další úkol.*

Vedoucí dá družině biblický úkol.

Biblický úkol: Najděte v knize KJABUA verš, ve kterém se vyskytuje slovo PŘÁTELSTVÍ.

Bude rozstříhaný na jednotlivá slova:

**NAJDĚTE V KNIZE KJABUA VERŠ VE KTERÉM SE VYSKYTUJE
SLOVO PŘÁTELSTVÍ**

(Řešení: Jakub 4,4: Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.)

Po předání správné odpovědi budou vysláni na parkoviště, kde je bude čekat další úkol:

Družiny budou muset **naházet do připraveného terče šipky** až po určený součet bodů (100).

Po dosažení tohoto součtu jim bude předána zpráva, kde najdou poslední úkol dnešní etapy.

Zpráva bude ve stylu hádanky:

"Následující úkol hledejte tam, kde beton a asfalt vodu překrývá a zpráva pak na vzduchu vůbec není..."

Zpráva bude schována pod mostem dole u parkoviště. Bude to opět biblický úkol.

Biblický úkol 2: Jaké znamení si při loučení smluvil Jónatan s Davidem, aby mu dal najevo, jestli se může vrátit nebo že se jejich cesty rozcházejí? Kde se o tom v Bibli píše?

Při obtížích s hledáním správné odpovědi bude možno dát družinám tyto nápovědy:

Nápovědy: 1. Kniha Samuelovy (po 10 minutách)

2. První kniha Samuelova (po 10 minutách)

3. Dvojciferná kapitola (po 5 minutách)

4. Kapitola, jejíž ciferný součet - součet číslic v číslu kapitoly - je dvě. (po 5 minutách)

5. 20. kapitola (po 5 minutách)

Po sdělení správné odpovědi vedoucímu bude družině sdělena závěrečná zpráva, kterou musejí splnit.

(Řešení: 1. Samuelova 20,20-22, vystřelení 3 šípů a vyslání chlapce pro ně)

Zpráva:

Po cestě do tábora je jeden zvláštní strom se zajímavým úkazem. Tam najdete to, co nosí každý Vont a co budete potřebovat v dalších etapách hry. Vezměte toho jen přesně tolik, kolik vás je ve skupině!

Ve stromě, kde jsou vykotlané díry od datla budou zapíchnuty žluté špendlíky, které si bude muset družina vzít.

Ve hře zvítězí ta družina, která jako první celá přijde do tábora a ukáže vedoucímu žluté špendlíky.

KOMENTÁŘ K 1.ETAPĚ: Přátelství a jeho cena (David a Jonatan)

Člověk je tvor společenský a v podstatě je člověkem v pravém slova smyslu jediné tehdy, když je v kontaktu s lidmi. Když žije ve společnosti.

př. vlčí děti: neuměly mluvit, neuměly se chovat jako lidé, v podstatě jako by ani nebyli lidé

Otázky k diskuzi: Kdo je pro vás přítel?

V čem je rozdíl mezi přítelem a kamarádem, pokud je rozdíl?

Biblické texty: 1. Samuelova 18,1-4 - smlouva: k něčemu zavazuje

1. Samuelova 19,1-6 - příměluva Jónatana u Saula

1. Samuelova 20. kap. - loučení

Charakteristika přítele:

Přísl. 17:17 V každém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.

Přísl. 27:9 Olej a kadidlo jsou pro radost srdci, přítel je sladší než chtění vlastní duše.

Matouš 26:50 Ježíš mu odpověděl: "Příteli, konej svůj úkol!" Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. - někdo, kdo je nám blízko, komu věříme

Pozor na jednu starou pravdu:

Přísl. 19:4 Majetek zjednává víc a víc přátel, nuzáka se i přítel zřekne.

V NOUZI POZNÁŠ PŘÍTELE.

Je to protiklad?

Jakub 4:4 Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.

Matouš 11:19 Přišel Syn člověka, jí a pije - a říkají: 'Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!' Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky."

Co to je "svět"?

- je to způsob života bez Boha, způsob života, který se Pánu Bohu nelíbí a nemá z nás radost

- nemáme se jako křesťané stranit lidí kolem nás, právě naopak

Znaky přítele:

1: dobře tě zná

2: neopouští v žádné situaci, je vždy připraven pomoci

3: můžeš se na něj spolehnout, můžeš mu věřit

4: překonává samotou, která je pro člověka "zničující"

5: řekne i kritiku (nemaže med kolem huby)

Bůh chce být tvým přítelem

ON SPLŇUJE VŠECHNY TYTO ZNAKY!!!

Od Boha nás ale dělí hříchy - člověk ve své podstatě nechce být Božím přítelem.

Hledá přátele jinde, v někom jiném, nebo v něčem jiném. PJK však připravil cestu pro opětovné přátelství Boha s člověkem.

PJK říká: Otče, chci aby byli jedno a já abych byl v nich.

př. přátelství Old Shaterhand a Vinnetou - smísila se jejich krev

Jakub 2:23 Tak se naplnilo Písmo: 'Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost' a byl nazván 'přítelem Božím'.

To je velké požehnání a výsada, když nás Bůh nazve přáteli. Jeho ruka je připravena, On tu je pro nás. A když se staneme Božími přáteli, přátelé si spolu vykládají, setkávají se, mají společné zájmy, dělají řadu věcí společně. A přesně o

to jde. Žít svůj život s tím nejlepším přítelem, dělat věci s ním, protože On nikdy nezklame, nezradí a navíc nás chrání, i když někdy musí kárat, ale to proto, že nás má moc rád. Nechtějme jej zklamat.

2. etapa: Kostel sv. Jakuba *Život proti proudu (Josef)*

Motivace: úryvek z knihy Záhada hlavolamu, str. 49-50

Čas hry: cca 6 hodin

Místo k realizaci: kaple (kostel), vhodná trasa s možnými úkoly, posed

Pomůcky: zprávy, deník, buzoly, špendlíky, vodní pistolky, toaletní papír, dřevěný prut o dané velikosti (míra), pinpongové míčky, pálka

Průběh:

Druhá etapa povede na Muřinkový vrch, který bude symbolizovat kostel sv. Jakuba. Cesta to bude poměrně dlouhá. Aby nešly družiny hned od počátku společně, bude je třeba diferencovat. To proběhne následujícím způsobem:

Družiny budou mít za úkol projet překážkovou dráhu s pinpongovým míčkem. Dráha bude sestavena v táboře. Pojede se štafetovým způsobem. Na základě výsledných časů budou vypočteny časové odstupy. Přesný výpočet bude stanoven až na základě dosažených rozdílů (např. za každých 1s/5s rozdílů 1 minuta).

Potom družiny obdrží tuto zprávu:

Najděte kostel sv. Jakuba. Jděte směrem nahoru na Severku a pak pokračujte po červené turistické značce tak dlouho, až narazíte na kostel - určitě ho poznáte... Cestou musíte splnit úkoly, které obdržíte v "cestovním lístku".

1. ÚKOL: Kolik je celkem VŠECH sloupů u MALÉHO vleku na Severce?

2. ÚKOL:

Zjistěte a запиšte NADMOŘSKOU VÝŠKU těchto míst	
KOSTELKY	
HOTEL TETŘEV	
VELKÝ POLOM	

3. ÚKOL: Cestou narazíte na informační tabuli přírodní rezervace. Vypište z ní následující:

Výměra (rozloha)	
Nadmořská výška	
Rok vyhlášení	
Rostliny, které zde rostou	
Zvířata, která zde žijí	

4. ÚKOL:

Na vršku Velkého Polomu je schránka, v ní je kniha. V té knize u slova "HLAVOLAM" je citát biblického verše Naučte se každý tento verš nazpaměť dříve, než přijdete ke kostelu. Pokud tam schránka nebo kniha nebude, hledejte v okruhu 10m papír, kde najdete tyto informace - váš papír bude označen vaším jménem).

(Skutky 5:29: *Petr a apoštolové odpověděli: "Boha je třeba poslouchat, ne lidi."*)

U kaple na Muřinkovém vrchu bude vedoucí (starý kostelník), který jim předá zprávu, která hovoří o učni Janu Tleskačovi. Družinám řekne, že někde ve zprávě je heslo, které když mu sdělí, řekne jim informaci kde hledat to, co již bylo pravděpodobně navždy ztraceno...

Nafocená zpráva: (text z knihy Záhada hlavolamu, str. 58 a 65-68)

„Jedenáctého — září. Zase takový — — den, jako včera. —
— Od rána jsem — stál — u lisu. Ale mys — lil — myslil
jsem — — ale myslil jsem jen na svou práci — ve své kůlně.
Jde to — — dobře — a pře — ce mám takový strach — —
bojím se tolik něčeho — — a nevím sám — — jestli...“

Tady se Mirek ve čtení zastavil. Opravdu nebylo možno dále číst. Šmouhy sazí a prachu dělaly některá místa na papíře skoro černá. Chvilí bylo ticho, jen hoši vzrušením namáhavě dýchali.

„Tak to zatím přeskočme!“ navrhoval přidušeným hlasem Jindra. „To se přečte nějak až doma, při pořádném světle — — a čti něco dále...“

A Mirek četl. Hlas se mu trochu chvěl.

„Čtrnáctého září. Teď je již — — skoro půlnoc — — — —
všichni už myslí, že — už — že už spím — — — všude je —
taková tma — — ale já svítím — ve své komoře — — a nikdo
to neví — nemohu spát — — musím na to pořád myslit. —
— Vrátil jsem se z kůlny — — dnes pozdě — půjde vše
dobře — vím to — — věřím tomu. Proboha — — nikdo ne-
může tušit — — jak tomu věřím. — Dnes se mně — večer —
stala podivná událost. Děsí mne to — — bylo to...“

„...Dnes se mně večer stala podivná událost. Děsí mne to, bylo to takové podivné a nevysvětlitelné. Byl jsem ve své kůlně a dlouho jsem tam pracoval. Byla už úplná tma. Dělal jsem závity, ale šlo to ztěžka a pomalu. A potom mně dohasínala petrolejka. Zhasl jsem ji a chtěl jsem ji znovu naplnit. Cylindr byl ale horký, a tak jsem seděl v kůlně chvíli potmě a zticha. A v tom tichu slyším venku na dvoře nějaké opatrné kroky. Myslíl jsem nejdříve, že to jde někdo k pumpě pro vodu. Ale kroky se blížily k mé kůlně! A u té pumpa není! Seděl jsem klidně. Věděl jsem, že mám zamčeno. Ale nebylo! Bůhví, jak se to mohlo stát, že jsem zapomněl zamknout! Vždycky se teď zamykám v kůlně od té doby, co moje práce tak postoupila.

Kroky se zastavily až u dveří kůlny. To jsem byl pořád ještě klidný, protože jsem nevěděl, že zamčeno není. Ale potom se pohnula klika a dveře se hrůzně pomalu začaly otvírat. Nevím, co se to se mnou v tu chvíli stalo. Chtěl jsem vyskočit ze židle, ale byl jsem jako zkamenělý. Chtěl jsem křičet a z hrdla mně nevyšla ani hláska. Jen jsem ve tmě pořád viděl lesklou kliku a zvětšující se škvíru mezi dveřmi.

Ale přece jsem se vzpamatoval! Hodil jsem ke dveřím prudce kleště. Nahmatal jsem je na stole. Rozkřičel jsem se zuřivou hrůzou. Nevím už, co jsem křičel. Snad můj křik ani neměl slova. Přiskočil jsem ke dveřím, ale otevřely se naplno a nějaký člověk mne srazil zpátky. A jak mne tiskl k zemi a jeho ruka hledala moje křičící ústa, zdálo se mně, že z jeho obleku jde podobný zápach, jakým je cítit vždy Em. Neviděl jsem mu do tváře.

Pak mne neznámý náhle pustil a utíkal zpět tmou přes dvůr a zmizel průjezdem ven. Přirazil jsem dvířka kůlny,

zamkl a nalil lampu. Ruce se mně trasly a rozlil jsem petrolej po ponku. Rozsvítil jsem a zabeđnil okno dřevěnou okenicí. Byl jsem v kůlně ještě dlouho, ale už jsem nic nemohl dělat, jak jsem byl vylekaný.

Ještě teď, když píšl tyto řádky, mně srdce tluče! Nikdy jsem se nebál, ale teď se mnou není něco v pořádku. A přece nejsem žádný slaboch!“

Mirek Dušín na chvíli přestal číst a vzhlédl od deníku k hochům. Seděli všichni tiše kolem něho a v jejich zracích jevílo se napětí. V klubovně se již smrákalo. V koutech bylo plno stínů a jen u okna bylo ještě světlo. Venku skučel podzimní vítr a v opuštěné zahradě před oknem strhával barevné vadnoucí listí se stromů.

„Zřejmě měl Tleskač nějaké důvody ke svým obavám,“ poznamenal zamýšleně Jarka, „jinak by tak stísněně nepsal. Třeba se mu přihodilo něco podivného už také někdy dřív.“

„Tak čti dále — čti!“ pobízeli Jindra s Rychlonožkou Mirka a ten se vrátil zase ke stránkám deníku. Četl:

„Šestnáctého září. Em je takový divný, nikdy se v něm nevyznám. Myslím, že mě tajně nenávidí. Jen když mluví o ježku v kleci, je jiný. Úlisný a naoko dobrácký. A pořád se ptá, jak dostávám ježka z klece ven. Samozřejmě že nepovím! Kdyby mě škrtil, tak nepovím! Slídí, hlídá mě a mám dojem, že něco tuší. Ale plechovka je pod kůlnou v zemi dobře schovaná. A ježka v kleci neotevře nikdo. Jen já! Jen já!“

„Tomu dobře nerozumím!“ přerušil Mirkovo čtení Jarka. „Tleskač měl nějaké tajemství. Báł se o ně. Schovával je potmě v nějaké zakopané plechovce pod kůlnou. Ale co s tím má společného ježek v kleci? Spojuje ho nějak s tajemstvím v ukryté plechovce. Všimněte si přece toho!“

„Mě by spíše zajímalo, kdo byl ten Em. Pořád o něm píše!“ dumal Jindra.

Mirek odpověděl: „Snad se o tom dočteme někde dále.“ Chvíli zkoumal další stránku deníku, plnou nejasných číslic i nerozpoznatelných nákresů čehosi, a pak se dal opět do čtení. Zápisy dalších dvou dnů nebyly čitelné pro úplné zčernání stránek a Mirek musil začít až u data 20. září.

„Dvacátého září. Podivné obavy kalí mně radost z mé práce. Nebo snad je to všechno jen mé podráždění? Ale ten kus železa, který po mně byl hozen především ve tmě, když jsem šel domů, nemohl být přece přízrakem, klamem. Ránu mohu ještě teď dobře nahmatat. Usiluje někdo o můj život? Je mně tak divně — a nemám, komu bych se svěřil se svými obavami. A každý by se mně vysmál.

Em se mnou už dva dny nemluví. Byla to strašná hádka a já v ní podlehl. Ucítil jsem opět po delší době jeho tlápy ve své tváři. Ty rány pálí jako oheň a tak pokořují! Ale vysvobození přijde — a pak — Pro Boha živého, jen abych se toho dožil!

Dvacátého prvního září. Konečně jsem dopravil do kůlny kolo. Do vánoc ho snad Ramouzovi zaplatím. — Ale vždyť to už budu vlastně boháčem — úžasným boháčem! Já, obyčejný učedník! Je to možné?

Dvacátého druhého září. Dnes se mně ztratil ježek v kleci. Hledal jsem ho všude, ale nenašel. Byl jsem celý zoufalý. Dost podrobností sice nosím v hlavě, ale všechno si přece nepamatuji. Hlavolam mně asi vypadl nějak z kapsy. Dovolil jsem se i z dílny a běžel jsem na zvonici podívat se, neleželi tam někde. Ale marně. Z kostela jsem utíkal do dílny. Ani tam nebyl.

A večer přišlo podivné překvapení. Em držel hlavolam v ruce a snažil se vyndat hvězdicu ven. Nejsem si tím tak jist, ale zdálo se mně, že jak mne zhlédl, chtěl hlavolam nejdříve schovat do kapsy. Skočil jsem a skoro jsem mu jej vyrval z rukou. Vydal mně ježka hned a dobrovolně. Usmál se divně a řekl, že našel hlavolam ve složeném železe před naší dílnou. Ale já jsem tam už odpoledne hledal, železo jsem přeházel, a ježek tam nebyl! Jak se tam najednou mohl octnout — a jak ho tam Em našel?“

Další zápis byl velmi nezřetelný, poškozený prachem a sazemi. Mirek mohl číst jen s největší námahou a některá slova nerozluštil vůbec:

„Třicátého září. — už jsem dlouho — ne-psal svůj deník. Ležím již přes — týden — do-ma — — se ani hnout — v dílně mně pustil — na nohu — těžký svě-rák — celou rozbitou — musili mne donést nahoru — — doktor — třikrát — Tolik — času ztratit — jsem zoufalý.

Dnes jsem byl poprvé venku. Noha bolí pořád ještě pekelně.

V kůlně — mě — če-kalo strašné překvapení — —

Někdo tam byl! Našel jsem všechno přeházené. Nic se však neztratilo! Zámek byl vytržený. Nikdo ale nemohl z věcí poznat, co dělám. Vždyť mám teprve tak málo hotovo. A na plechovku nepřišel. Ani na hlavolam. Ten jsem měl výjimečně v kůlně, po té podivné ztrátě v železe před naší dílnou. Všechno bylo dobře schováno. Plechovka je hluboko pod podlahou. Dal jsem na dvířka jiný zámek s celou novou petlicí. Teď již tam budu zase každý večer! Teď už půjde práce rychleji dopředu! Tak hrozně se těším! Kéž by to už bylo hotovo! Když si představím, že pak bude moci každý člověk kdykoliv a sám...“

Když si družiny tuto zprávu přečtou, budou v ní vybarvená písmena, která když složí, tak získají heslo: **ZVONICE**

Při neschopnosti složení této zprávy jim vedoucí vždy po 3 minutách poradí první, druhé atd. písmeno (nejdříve však po 10 minutách hledání).

Jakmile družiny sdělí heslo, dostanou od vedoucího zprávu:

V azimutu _____ stupňů v délce _____ měř je zakopána u klacíku se žlutým špendlíkem první část Tleskačova deníku. Najděte ji. Budete ji potřebovat...

(Konkrétní údaje budou doplněny dle aktuálních podmínek).

Družiny pak budou pokračovat po obrázcích knihy (deníku) směrem dolů po žluté a odtud po svážnici. Dostanou následující úkol:

Jděte dolů po žluté až narazíte na cestu, dejte se vpravo a sledujte obrázek knihy. V dřevěné stavbě pro myslivce vás čeká další úkol...

V posedu bude vedoucí, který předá družině biblický úkol, po jehož vyluštění může pokračovat dále.

Biblický úkol: Jak se jmenoval člověk, který se z vězení dostal přímo před panovníka a jemuž se narodili synové Efrajim a Manases? Najděte to místo o narození v Bibli.

(Řešení: Josef, Genesis 41,50-52)

Zpráva bude psána pozpátku bez mezer a interpunkčních znamének:

**ILBLBVÍNEZORANOOTSÍMOTETĚDJAN?SESANAMAMIJARFEÉVONYSILIDORANESŽUM
EJAAKÍNVONAPDEŘPOMÍŘPLADSODÍNEZĚVZESÝRETK,KĚVOLČLAVONEMJESKAJ**

Nápovědy (vždy po 5ti minutách):

1. byl otrokem
2. otec ho považoval za mrtvého
3. sloužil u Potífara
4. uměl vykládat sny

5. měl 10 bratrů
6. byl správcem Egypta

Po zodpovězení budou družiny pokračovat dále po obrázku knihy. Bude jim však na **hlavu připnut kus toaletního papíru** (jak egyptská pokrývka hlavy) a bude jim vedoucím řečeno, že musí jim tato **pokrývka zůstat suchá po celou dobu až dojdou do tábora**. Nesmí ji za žádnou cenu sundat, ale musí se mít na pozoru - jsou ve stínadlech, kde jsou cizinci a Vontové je chtějí dostat..

Dva vedoucí budou na cestě do tábora připraveni (každý jinde) a bude mít stříkací pistolku s vodou. Bude mít **za úkol vodou zasáhnout co nejvíce členů družiny**. Dokud bude mít vodu v pistolce. Může i běžet za členy. Po vyplýtvání vody členy svolá a zapíše si "úlovek". Pak je pošle dále do tábora. Za každého člena, který bude mít mokry papír na hlavě bude časová penalizace 5 minut.

Družina, která první dojde celá do tábora (může i zkratkou), získává 3 body, druhá 2 body, třetí 1 bod.

Na tuto etapu bude navazovat noční část.

NOČNÍ MINIETAPA: V hřbitovní chodbě

Motivace: četba úryvku z knihy Záhada hlavolamu str. 60-64

Čas hry: cca 1 hodinu

Počet lidí k zajištění hry: 3

Místo k realizaci: cesta v lese

Pomůcky: zprávy, hřebíky na kříže, kladívko

Průběh:

Družiny se vydají v časových intervalech dle odpolední části hry (možno patřičně upravit) na parkoviště, kde bude vedoucí, který jim předá následující zprávu.

Zpráva:

Pokračujte cestou nahoru podél potoka - je to hřbitovní cesta. Podél cesty naleznete kříže, na nichž jsou čísla. Když je sečtete všechny dohromady, dostanete pořadí biblické knihy, ve které je napsán verš, který nám ukazuje, jak můžeme čerpat sílu k životu "proti proudu". Jedná se o slova: "NESPOLÉHEJTE NA SEBE, ALE NA BOHA".

KDE JE TEN VERŠ ZAPSÁN???

Zpráva bude zašifrována: jedno slovo ze začátku, jedno slovo z konce:

Pokračujte "BOHA" cestou NA nahoru ALE podél SEBE, potoka - NA je "NESPOLÉHEJTE to slova: hřbitovní o cesta. se Podél Jedná cesty "proudu . naleznete proti" kříže, životu na k nichž sílu jsou čerpat čísla. můžeme Když jak

je ukazuje, sečtete nám všechny který, dohromady verš, dostanete napsán pořadí je biblické které knihy, ve

KDE JE TEN VERŠ ZAPSÁN???

(Řešení: 2. Korintským 1,9 (pořadí knihy: 47)

Čísla na křížích: 5, 7, 4, 12, 9, 2, 8 (poslední)

Družina, která první řekne správnou odpověď získává 1,5 bodu, druhá 1 bod, třetí 0,5 bodu.

Družiny mohou hledat již cestou, budou však mít s sebou jen 1 baterku. Ostatní musí nechat na parkovišti. V případě, že by chtěli hledat s více baterkami, musí se na parkoviště vrátit. Na parkovišti bude také vedoucí, kterému sdělí správnou odpověď.

KOMENTÁŘ KE 2. ETAPĚ: Život proti proudu (Josef)

Příklad ze života: Jízda na kole - proti větru se jede hůře než s větrem v zádech.

Vodáci splavují řeky po proudu, ne proti proudu.

Jízda v protisměru je sebevraždou, nebo dost dobrým pokusem o ni.

To dnes dělá každý. To se dnes nosí, to frčí. Všichni už to mají a já ještě ne, jak budu vypadat?

JE VELKÉ POKUŠENÍ, ABYCHOM BYLI JAKO OSTATNÍ. HLAVNĚ NEVYČNÍVAT.

Biblický text: *Genesis 39 - Josef a Potífarova žena*

Ještě než se podíváme na Josefa - otázky k diskuzi:

Co je dnes IN? V čem si myslíte, že je křesťan (má být) jiný - jak se má odlišovat?

Co tím ztratí? Co tím získá?

Už se vám stalo, že jste e chovali jinak, nebo udělali něco jinak než vaši kamarádi, spolužáci? Jaký je to pocit?

Josef a jeho příběh: Pokušení v sexuální oblasti. Sváděn Potífarovou ženou - a určitě to nebyla nějaká šereda.

Volný sex - bez závazků - to dnes frčí. A frčelo to i tehdy, nemysleme si, že jsme objevili Ameriku! **A Josef nepodlehne - tím je nám úžasným vzorem!**

Možná to pak vypadá jako že prohrál - skončí ve vězení, stejně jako my můžeme zdánlivě prohrát, když se nám smějí, ukazují prstem. Ale jaký byl ve skutečnosti konec? kde skončil Josef - hodně vysoko!

př. sestra a její kamarádky - jak ji potom záviděly, že ona má to nejvzácnější pro svého muže - oni panenství ztratily

př. na školním výletě pařba - spolužáci ráno blíží, z výletu nic moc nemají, jsou nevyspaní, zatímco ten, kdo "nekalil" se cítí mnohem lépe.

Jako křesťani mnohé věci neděláme - a nemělo by to být jen pouze proto, že jsem křesťan a píše se to v Bibli, ale proto, **že věříme Pánu Bohu, který to s námi myslí dobře, protože nás dokonale zná.**

Tím pádem jdeme proti proudu většinové společnosti a můžeme prožívat i krušnější chvíle našeho života.

Jan 16:33 - Ve světě máte soužení, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.

Jak poznám, že to už bych neměl, když nevím, zda si to Bůh výslovně nepřeje?

WWJD - Co by udělal Ježíš? Udělal by to Ježíš? Šel by tam Ježíš? Pokud ano, co by tam dělal.

Po vyhraném boji - jak ses cítil? To je ono, ne? Tak dobře. Protože Pán Bůh po nás chce dobro. I když dopouští určité těžké chvíle. Josef nezůstal v kobce.

V situaci, kdy budeš stát proti proudu si uvědom, že Pán Bůh je na tvé straně - a to zas není tak málo. On také ví, co je pro nás nejlepší.

Modlitba: "Pane, pomoz mi, abych dokázal odolat pokušení, která mě oddalují od tebe".

Měřítka toho, zda to můžu nebo ne - oddálí mě to od Boha nebo ne?

Gn 39,23: "poněvadž s Josefem byl Hospodin, všemu, co činil, dopřával Hospodin zdaru" (i když to třeba nebylo v ideálních podmínkách).

Když půjdeš proti proudu, uvědom si, že nejsi nikdy sám (sama), ale že sílu k tomu jít (plavat) proti proudu ti dá sám Stvořitel!

3. etapa: Tajemství Tleskačovy kůlny *Odvaha a její podstata (Abigail, Daniel)*

Motivace: četba úryvku z knihy Záhada hlavolamu str. 78-86

Čas hry: cca 3-4 hodiny

Počet lidí k zajištění hry: 5-6

Místo k realizaci: dřevěná stavba, několik mostů, potok (pramen), les

Pomůcky: zprávy, provaz (na svázání, na ukázání cesty), plechovky, sáčky, kelímky (odměrky), mapy oblasti, buzoly

Průběh:

Třetí etapa začne tím, že družiny budou muset vyluštit lehčí biblický úkol.

Biblický úkol: Jak se jmenovali tři přátelé člověka, který byl také zajatcem u krále Nebúkadnesara, kteří měli ve velkém teple zemřít, ale nestalo se tak? Najděte místo v Bibli, kde se o tom píše.

Zpráva bude zašifrována do Morseovky:

.---/.-/-.-//..././..---/--/.-/.-/-...-/.-/-.-...//-.-./..//.---./-./.-/-/./.-
..//.-.-./.-.-//---/...-/.-/-.-/-//-.-/-/./.-./..---//-.---/..-./..//-.-/-.-//--
..//.-/-.-.-//-.-/-/..-./..//---//-.-/-.-./.-/-.-./..//-.//.-.../..-/-.-/-.-//
././.../.-/-.-//-.-/-/./.-./..//--//.-.-./..//...-//...-//.-.-//-.-/-.-//--//./.-
./.-.-./..//--..//--/..-./..//-.-.-./..//-.//./.../.-/-.-.-//---//...//.-/-.-.-//
./.-/-.-.-//-.//./-//--//./.../.-/-.-.-//---//...//.-/-.-.-//...//.-.-//...//.-
-///-.-.-//--//.---./..//...//

(Řešení: Chananjáš (Šadrak), Míšael (Méšak), Azarjáš (Abed-nego), Daniel 1,6-7)

Potom dostanou další zprávu:

Hledejte pod pěti mosty (mostem u poslední chalupy pod táborem počínaje po druhý most na parkovišti nad táborem, vynechte přechodovou lávku u chatek sousedící s táborem) pět částí zprávy, kterou musíte pak složit. Ta vám určí další směr cesty.

Zprávy budou umístěny na mostech u parkoviště (2x), u tábora (1x), pod táborem (1x) a u Szkanderů (1x), celkem 5 zpráv. Pro každou zprávu poběží vždy jeden člen družiny (v případě, že jich bude méně než 5, vynechá se zpráva u táborového mostu (tu si budou moci vyzvednout společně).

Znění zprávy:

Běžte na parkoviště a odtud pokračujte po cestě označené domečkem až uvidíte dřevěnou stavbu. Že se jedná opravdu o správnou stavbu, najdete u jednoho z jejich rohů lísteček s domečkem. Pak někde těsně u této kůlny kopejte a hledejte plechovku se jménem své družiny. Plechovka obsahuje další část ztraceného Tleskačova deníku s jednou velmi důležitou informací a také další postup v této etapě hry.

Na parkovišti je bude čekat vedoucí, který vždy sváže **2 členy družiny za lýtka k sobě**. V případě lichého počtu členů utvoří i trojici. Tímto bude demonstrováno zatčení. Vedoucí přímo řekne: **Jste zatčeni, ale máte možnost prchnout, útěk však nebude jednoduchý.**

Spolu s částí Tleskačova deníku (okopírované strany 98-105) tam bude i tato zpráva:

Výborně! našli jste další část deníku Jana Tleskače. Nyní ale není čas na to jej číst. Musíte rychle postupovat dál. Od stromu, který má kolem svého kmene obtočen žlutý fáborek sledujte provaz, který vás povede dále. Na jeho konci čeká další informace.

6 | Tleskačův deník pokračuje

Hoši nemohli nedočkavostí ani dospat. Měli umluveno, že hned příští den bude čten Tleskačův deník, jakmile jen přijdou ze školy a udělají svoje úlohy.

Původně se měli sejít — jako obvykle — ve své útulné klubovničce. Ale Rychlonožka v ní přestavoval kamna a nebyl se svou prací ještě hotov, takže se nemohlo v kamnech topit. A počasí bylo studené!

A tak Rychlonožka všechny oběhl a sešli se v malém pokojíčku u Jindry v bytě. Šerilo se již, v kamnech vesele praskalo. Jindra se ukázal být dobrým hostitelem. Uvařil vlastnoručně čaj a vytasil se s hromadou sušenek, o které prohlásil, že může být klidně spotřebována.

A v tomto útulném prostředí začal Mirek číst pokračování podivného Tleskačova příběhu. Zprvu četl zvolna, těžce, ale pak si zvykl na nečitelné písmo deníku. Jen první jeho stránka, jak ležela otevřená na plošině v podkroví svatojakubské věže, byla nerozluštitelná.

Mirek začínal až od stránky druhé:

„8. října, neděle. Jde to dobře! Ramouz by svoje kolo už nepoznal, jak vypadá. Jsem teď zase každý večer v kůlně a dnes jsem tam byl skoro celé odpoledne. Kdybych tam mohl někdy utéci z dílny ve všední den, jít do kůlny hned ráno! To by práce hned naskočila! A já bych to tak potřeboval!

Čím dříve odejdu, tím lépe pro mne, tím bezpečnější budu. Někdy mám strach, že se zblázním a že všechno, co vím a dělám, zapomenu! Četl jsem na jaře knihu o námořníkovi, který ztratil paměť a nemohl pak nalézt objevený ostrov s pokladem.

9. října, pondělí. Em dnes zuřil. Šel jsem k Štysovi pro železné trubky a jemu se zdálo, že jsem byl dlouho pryč. Nadával mně hrozně a chtěl mě ztlouci. Bylo by to dopadlo

asi špatně, protože jsem držel v ruce železnou tyč a od jisté doby jsem rozhodnutý nedat si od Ema líbit ani jednu ránu.

Bylo pro Ema a snad i pro mne štěstí, že přišel nějaký pán a dal si dělat několikéré patentní klíče. Dlouho spolu vyjednávali a Em zatím vztek ztratil. Večer jsem byl zase v kůlně. Převody běhají hezky!

10. října, úterý. Je pozdní noc, když píší tyto řádky. Někdo několikrát slídl před dveřmi mého pokojíku. Vím určitě, že je to Em! Ale nemůže sem! Dveře jsou dobře zamčeny! Myslí si, že už spím. Ale já jsem celý přikrytý peřinou a pod ní svítím baterkou a píši. Může se sem sto-krát dívat klíčovou dírkou, neuvidí nic!

Dnes jsem nebyl v kůlně, dělali jsme dlouho v dílně přes čas na tom zábradlí pro Loukotovu hrobku. Až skoro do zavření baráku! Pořád teď musím myslet na toho námořníka se ztracenou pamětí. Pozor — za dveřmi se to už zase plouží, už tam zase slídí — — —

Co kdybych zapomněl, jak se dostává ježek z klece ven? Když natočíme nejdelší osten ježka tak, aby vyčníval z klece nejširším jejím otvorem, posuneme ježka do poloviny výšky klece. Pak točíme za vyčnívající osten ježkem až na jeho protilehlé straně dostaneme do kolmé polohy nad sebou dva jiné ostny, nejdelší po tom, který už vyčnívá vpředu. Popostrčíme předním ostnem ježka tak, aby jeho dva kolmo nad sebou se nacházející ostny pronikly protilehlým otvorem co nejvíce ven.

Potom za přední osten sklápíme celý hlavolam jakoby dolů, až jak zadní dva vyčnívající ostny dovolí, a poněkud doleva. Tím ježek dostane v kleci takovou figuru, že všechny jeho ostatní ostny, které jinak překážejí jeho vyklouznutí ven, zmizí z jiných otvorů klece v jejím vnitřku a zaujmou příznivou polohu k nejširšímu otvoru. A pak stačí už jen ježkem kroutit za nejdelší vyčnívající osten střídavě sem a tam. Přitom se osvobozuje ježek stále víc a více svými ostny z klece, až je venku úplně. A nazpět se dostává způsobem přesně opačným. To už je snadné!“

„U všech plantážníků!“ přerušil čtoucího Mirka Rychlo-nožka. „Snadné to tedy zrovna asi nebylo — ale vždyť my vlastně — podle toho tady — umíme hlavolam otvírat! Kdybychom postupovali od slova ke slovu, jak je to tu psané, musil by přece ježek z klece vyjít!“

„Vypadá to tak,“ pravil užaslý Mirek. „Známe návod, po kterém marně prahly celé generace Stínadel! Ale je tady o tom ještě něco — poslouchejte!“ Sklonil se opět k zašlému písmu deníku a četl:

„A pak, když už je ježek venku, dá se rozšroubovat krásně. A uvnitř je všechno —

všechno! Už jdu ale spat, dobrou noc. Ještě si jen uklidím potmě tento deník. Ten nenajde nikdo! Kdyby našel, byla by to má smrt!“

„Pro pět ran do hlavy,“ vyjekl zoufale Rychlonožka, „co všechno, co bylo v ježku všechno? Čti přece!“

„A nečtu?“ usmál se klidně Mirek, ač i jemu plály tváře vzrušením. „Jen nepřerušovat!“

Jindra dolil všem do šálků čaj a přiložil uhlí do kamen. A Mirek pokračoval:

„13. října, pátek. Dnes jsem koupil u Votrubů plátno. Divili se, nač to potřebuji, ale já neřekl. Balík jsem donesl rovnou do dílny, Em by byl schopen mi jej vyrvat a rozbalit. Slídí po každé maličkosti, kterou dělám, je nedůvěřivý a jeho výbuchy marného vzteku jsou přímo hrozné. Ubíjí mne to, ale musím to vydržet, musím!“

14. října, sobota. Em přišel za mnou až nahoru k sv. Jakubu. Tvářil se docela přívětivě, ale já už jeho masku přívětivosti prohlédl a nedám se ošálit! Bylo to večer po zavření dílny. Ptal se mě, kolik za zvonění dostávám a co si za ty peníze kupuji. Má prý právo o tom všem vědět!

Tuší asi hodně a přibližuje se k té věci víc a více. Mám strach, že mně přijde na vše a že mne o moji úžasnou myšlenku obere! A znovu se sháněl po hlavolamu. Ty jeho výmluvy jsou tak průzračné. Vjel mně rukou do kapsy u kabátu, ale já jsem se mu vytrhl a prohledávat jsem se nedal. Ostatně jsem tak jako tak neměl ježka u sebe. Pak s tím tedy přestal. Ale zřejmě větrí, že základ všeho je v hlavolamu. Viděl mě snad někdy?

Po zvonění jsem chtěl jít pracovat do kůlny, ale nemohl jsem. Em mě špehoval, zahlédl jsem ho několikrát v ulicích za sebou. Přece ho nepovedu ke kůlně! Měl jsem zlost, protože jsem zase ztratil jeden celý drahocenný večer práce.

Ale teď v tom tichu a samotě tady se má zloba zase už mění jen ve strach a nejistotu. Proboha, jak to skončí?

15. října, neděle. Prší už od rána. Skoro celý den jsem v kůlně. Křídla jsou potažena a zítra nasadím vrtuli. Zničil jsem zvětšeniny úsekových plánů, schovávané v plechovce, protože je už nepotřebuji. Čím méně je toho na papíře, tím lépe. Teď mně zůstal jen hlavolam. V tom je plán celý, na hedvábném papíře, složený do maličké kuličky. Bylo dobře, že jsem si dělal podle něho od každé součástky vždy jen úsekový plán ve zvětšenině. Původní plán na hedvábném papíru při skoro každodenním rozbalování a používání v kůlně by byl za několikrát zničen.

Dnes jsem udělal největší a poslední veliký kus práce. Půjde-li vše dobře, tak ještě zítra — a pak pozítří už podniknu první zkušební let!

... Siiiiii radostí! Má nejkrásnější, nejúžasnější chvíle se blíží! Létací kolo, udělané z obyčejného šlapacího kola laciným zařízením, levnějším než pomocný motorek do kola! K smíchu i k úžasu zároveň! Noviny budou o mně psát celé strany. Změním úplně celý svět!

Každý si bude moci vzlétnout kdykoliv a kamkoliv bude chtít! Létací kolo bude v každé domácnosti takovou samozřejmostí, jako je tam dnes žárovka nebo alespoň petrolejová lampa! Při stavbě každého domu bude pamatováno na přístřešek ve dvoře, do kterého budou nájemníci domu svá létací kola ukládat! A Jan Tleskač, zámečnický učeň, ocitne se na listině vynálezců, kteří dali světu nejužitečnější objevy!

16. října, pondělí. V dílně bylo zase celý den peklo. Ale mne sílila myšlenka na večer. A dodělal jsem to! Vrtule sedí a všechno tak lehce běhá, tření je skoro neznatelné!

Byl jsem v kůlně jen krátkou chvíli. Pak jsem odnesl za úplné tmy křídla za město do Černého údolí. Mám je tam schovaná pod listím v křoví, nikdo je tam nemůže nalézt. Nebylo tam živé duše, když jsem je schovával. Vrátil jsem se strašně pozdě, je to přece jen daleko. Doma byl velký rámus, Em mne nechtěl pustit dovnitř a řval, abych si spal na schodech. Teprve když se začal bouřit celý dům a nájemníci vybíhali na chodby, šla mně mistrová otevřít. Ale teď už to vydržím, když jsem to vydržel tak dlouho!

Zítřejší večer do Černého údolí na kole. Vrtuli povezu zabalenou, přivázanou k rámu. Nebude na tom nic nápadného. Ty některé drobnosti na kole večer nikdo nepostřehne. A na cestě do údolí křídla sesadím na kolo, namontuji vrtuli — a můj sen bude vyplněn, můj vynález začne pracovat!

K smíchu jsou mně všichni lidé, kteří tvrdí, že se člověk svou vlastní silou nemůže vznést do vzduchu! Ale co vzdušné proudy a patřičné sklopení a upravení křídel? Tisíce způsoby je možno křídla udělat, upravit jejich tvar a všelijaké zařízení. A jen jeden z nich je správný. Lidé na něj nepřišli, a proto tvrdí, že není možno, aby člověk vlastní silou létal. Než přišel gramofon, také tvrdili, že nebude nikdy stroj, který by dovedl napodobit lidský hlas. Než byl vynalezen parní stroj, také nevěřili, že by mohlo tahat vozy něco jiného než koně!

A byli to slavní učenci, kteří nesmyslnost těch předpovědaných možností hlásali. Ostatně je přece také známo, že mnoho nejúžasnějších vynálezů objevili docela obyčejní, bezvýznamní lidé, a to často jen úplnou náhodou!

Ano — já budu létat vlastní silou!

17. října, úterý. Pršelo silně po celý den. Trápí mě to.

V Černém údolí jsem nebyl. Snad se tam křídům pod listím nic nestane!

18. října, středa. Dnes je nejkrásnější den mého života, nejradostnější, nejšťastnější! Ale musím začít psát od začátku!

Jen jsme zavřeli dílnu, běžel jsem do kůlny. Vyvedl jsem potmě kolo. Vrtuli jsem měl již od včerejška připravenou, zabalenou do papíru a přivázanou na rámu. Nikdo mne neviděl, a přesto jsem se chvěl tak jako ještě nikdy, a srdce mně tlouklo vzrušením. Kdybych snad běžel největší rychlostí bez oddechu přes celá Stínadla, nepracovalo by mně srdce prudčeji. Teprve venku, daleko od baráku s kůlnou, jsem rozsvítil na kole světlo a nasedl.

Měsíc slabě svítil, ale v Černém údolí bylo na cestu docela dobře vidět. Vyhrabal jsem křídla zpod mokrého listí a nasadil je na rám kola. Zatím jen směrem dozadu, vypnutá, aby nekladla žádný odpor vzduchu.

A pak jsem se rozjel na kole největší rychlostí, jakou jsem mohl vyvinout. Cesta tam jde trochu s kopce, a já ještě šlapal ze všech sil.

Když mně už vítr hučel kolem uší, zapnul jsem křídlovou páku. Křídla prořízla svým profilem dopředu v oblouku proud vzduchu, napnula se a já jsem pocítil trochu jako ztrátu rychlosti. Ale to už jsem zároveň myslil, že mě raní mrtvice! To samou radostí, úžasným překvapením!

Předpokládal jsem vždycky při své práci v kůlně, co se stane, až budou křídla napnuta, věřil jsem tomu pevně! A přece — když to teď přišlo — byl jsem skoro bez sebe rozčilením a radostí.

Kolo totiž najednou i se mnou trochu jako nadskočilo, ale bez nárazu! Spíše jako kdyby je vyzvedla nějaká neviditelná silná ruka. A zase měkce dosedlo na zem. Pak se ale nadvzdvedlo znovu, a to už jsem měl tolik duchapřítomnosti, že jsem přehodil převod z pedálů na vrtuli.

Rozbzučela se zvonivým tónem a kolo se počalo vznášet. Počítal jsem nahlas jako smyslu zbavený: Jedna — dvě — tři — čtyři — pět... a napočítal jsem tak do čtyřiceti dvou vteřin!

Po celou tu dobu a ještě déle jsem i s kolem letěl vzduchem, asi metr nad cestou. Výškové křídélko bylo vzadu velmi poslušné, ale měl jsem úžasný strach je použít. A bylo dobře, že jsem je nepoužil!

Po čtyřicáté druhé vteřině jsem se i s kolem ocitl nad ohybem cesty. To už jsem přestal počítat vteřiny, protože moje pozornost byla obrácena ke kormidelnímu křídélku. Cesta zahýbala doprava, do skalek, a já jsem ji chtěl ve vzduchu sledovat, abych mohl na ní zase přistat. Nikde

jinde přistání nebylo možné, mimo cestu je tam přece hrozný terén: Vlevo je potok, pak malá stráňka a potom jen křovinaté plochy, rozryté jamami a příkopy. A napravo zarostlá stráň!

Ale lanko kormidelního křídélka se mně nějak zadrhlo, nemohl jsem jím ani hnout! Horko mne polilo. Začal jsem bláznivě šlapat, i když rychlost letu byla už beztak úžasná. Ale způsobil to pud sebezáchrany. Topící se člověk také dělá šíleně rychlé pohyby, třebaže by ho pomalé na vodě spíše udržely!

Viděl jsem dolů, jak cesta i se svým ohybem zůstala vpravo a já se ocitl ve vzduchu nad potokem. Přeletěl jsem ho a pak mne už poslední zbytek klidu a odvahy opustil. To jsem byl nad křovím a příkopy. Přestal jsem šlapat a za několik vteřin jsem se zamotal do křovin. Pak nastal prudký náraz. Vletěl jsem předním kolem do nějaké jámy. Slyšel jsem ještě praskot křídel a pak jsem dostal strašnou ránu do hlavy. Musil jsem asi dopadnout na nějaký kámen.

Chvíli jsem ležel omráčený, ale potom jsem se vzpamatoval. Moje první myšlenka patřila kolu. Prohlížel jsem je jako ve snách. Nestalo se mu nic, ale rákos na křídlech, i plátno je zle zřízeno. Látka se možná dá ještě upotřebit, až ji sešiji na některých roztržených místech. Ale bambus musím koupit nový a křídla tedy dělat vlastně úplně znovu.

Bolí mě hlava od úderu a také rameno. Myslíl jsem nejdříve, že mám vykloubenou ruku v rameni. Ale nebude to nic.

Kolo už je zase v kůlně i s vrtulí a také plátno jsem vzal s sebou. Nechal jsem v údolí pod listím schované jen zbytky kostry křídel. Půjdu se na ně podívat ještě v sobotu odpoledne za denního světla, jestli by se s tím dalo něco dělat, ale myslím, že už asi ne!

Nevadí však! Budu dělat křídla třeba tisíckrát, nepokazí mně to náladu! Jen když vím, že moje létací kolo opravdu létá, můj vynález pracuje! Znovu se vžívám do těch vteřin, kdy jsem s ním byl nad zemí. Byl to tak krásný pocit, že nevím, jak bych to popsal. Bylo to prostě úžasné!

Končím svůj dnešní zápis a jdu spat. Víím ale, že vůbec neusnu.

19. října, čtvrtek. Je večer. Po včerejším radostném dnu svírá mne dnes zase už hrůza před něčím, o čem sám dobře nevím, předtucha nějakého velikého nebezpečí. Bojím se! Je to předtucha, jakou prý někdy mívají lidé před svou smrtí? Tolikrát jsem o tom četl! Ale můj děs vzniká i ze skutečných událostí!

Někdo ví, co dělám, a chce se zmocnit mé myšlenky. A víím také, kdo to asi je!

Bolí mě hrozně rameno a nemohl jsem v dílně skoro vůbec nic dělat. Em proto strašně zuřil a říkal, že mě vyhodí z domu. Ale nemá k tomu žádné právo! Podle smlouvy musí mě mít u sebe až do sedmnácti. A on ví, že mně to řekli! Ostatně já bych raději už od něho odešel, kdyby záleželo jen na chtění!

Večer jsem byl zvonit, třebaže rameno bolelo pekelně. Ale musil jsem jít! Kostelník od Jakuba nemá za mne žádného náhradníka a já bych ani nechtěl, aby měl! Přišel bych o výdělek!

A Em tam přišel za mnou. Běsnil přímo vzteky, křičel na mne, že v dílně jsem dělat nemohl, ale tady zvonit ano, zapletl zase do toho hlavolam, chtěl ho na mně, říkal, že mně ta hračka prý jen darmo mate mozek, a vyhrožoval, že mně s ní rozbije hlavu!

Od Jakuba jsem pak už do kůlny nešel, bolelo mě rameno. Mám je oteklé a teď si dám na ně octanový obklad. Když to do zítřka nepřejde, půjdu k doktorovi. Už aby bylo zase všechno dobré! A už abych byl odsud z toho prostředí, které ve mně budí odpor i tu nejasnou hrůzu.

20. října, pátek. Dnes jsem odmontoval v kůlně z kola všechny převody, rozebral jsem vše a roznosl po všech možných koutech. Něco jsem dal zabaleného do úschovy Ramouzovi (neví, oč jde, a také to z věcí ani nepozná), něco jsem pohodil pod ponk v kůlně a vrtulový převod mám tady doma. Vrtuli jsem zabalenou dal do sklepa.

Mám totiž strach, že zase někdo vnikne do kůlny a že by mnoho poznal. Než udělám nová křídla, to bude dlouho trvat. A teprve až budou, namontuji na kolo zase všechno zpět. Obávám se jen, že už to letos nebude. Pořád teď prší, je brzo tma a zakrátko přijde sníh. A já potřebuji ke zkouškám aspoň měsíční světlo a pěkné suché počasí!

Ale i kdyby to mělo trvat do jara, tak to vydržím! Zatím budu vyzvídat, jak se to zařizuje, když si chce člověk zajistiti svůj vynález, aby mu ho nikdo nenapodobil a aby si zabezpečil jeho výrobu. Musím se dozvědět, kde se to hlásí a co je k tomu zapotřebí!

U doktora jsem nebyl, rameno přestává bolet!

21. října, sobota. Sedím nahoře ve věži, pod zvonem, a píše při svíče o dnešním dnu. Zalykám se zlobou, ruce se mně třesou rozčilením. Ten ničema Em! Ten špatný člověk! Začal se dnes se mnou odpoledne hádat v dílně pro špatný úklid. Zametal jsem několikrát, ale jemu se to pořád nezdálo být dobré. Pak vysypal všechny bedny s náradím, a že prý to musím hned všechno znovu přerovnat. Už jsem se neudržel a vykřikl jsem, že takovou zbytečně a schválně přidělanou práci dělat nebudu!

Skočil na mne zezadu a skoro mne porazil. Zvedl jsem se, ale on začal do mne bušit jako smyslu zbavený. Šílený vztek proti tomu tyranovi mne uchvátil. Tloukl jsem kolem sebe se snahou ho zničit, smést, aby již nikdy a proti nikomu nepovstal.

A pak jsem utekl sem do věže. Chvíli jsem mluvil dole s kostelníkem a ten starý dobrák mne uklidňoval. A teď tady – než přijde chvíle k zvonění – píši, protože mně dělá dobře, když se aspoň papíru svěřím se vším.

Teď dole bouchla dvířka. Vidím dole světýlko. Někdo sem jde nahoru ke mně. Kdo to je? Asi kostelník. Nevidím tam dolů ještě dobře, svítílna mu málo svítí a on – – –“

U konce provazu bude sedět vedoucí, který jim dá následující zprávu.

Pokračujte tímto směrem (ukáže) až narazíte na most, pod kterým teče potok. Kousek za mostem po proti proudu potoka vlevo vyvěrá voda ze skály. Vaším úkolem je, aby každý člen vaší družiny nabral do úst (a pouze!! do úst) co nejvíce vody z tohoto pramene. Vodu v ústech potom ponese dále. U pramene je zpráva, kam máte jít dále.

Zpráva u pramene:

Pokračujte po obrázku blesku tak dlouho, až narazíte na vedoucího. Až k němu přijdete (stále s vodou v ústech), poví vám, co máte dělat.

Družiny půjdou na loučku, kde se shromažďovali evangelíci na bohoslužby. Tam budou muset vyplivnout vodu do nádoby. Vedoucí změří její objem. Rozdíly v objemu budou na konci hry přepočteny a převedeny na čas. Např. za každý milimetr 1 minuta (přesně bude stanoveno dle aktuální situace). Pak dostane družina biblický úkol.

Biblický úkol:

Jak se jmenovala odvážná žena, která zabránila vyvraždění svého domu, která hrozila nerozvážností jejího manžela Nábala. Stala se potom manželkou Davida, pozdějšího krále Izraele. Doložte biblickým místem.

Nápovědy (vždy po 5 minutách)

1. Hledejte v knihách Samuelových
2. Hledejte v 1. knize Samuelově
3. Hledejte v kapitole, která je dělitelná 5
4. Hledejte v kapitole, jejíž číslice dávají dohromady součet 7.

(Řešení: Abigail, 1. Samuelova 25.kapitola)

Po předání správné odpovědi bude družině dána mapa oblasti se zakreslením místa, kde se nachází a táborem. Bude jí zadán následující úkol.

Jelikož se Vontové dozvěděli, že opět slídíte ve Stínadlech, hlídají všechny přístupové ulice (cesty). Vy se proto musíte dostat do tábora MIMO CESTY (ty můžete jen křížovat, přecházet). Nesmíte jít rovněž podél cesty a to do vzdálenosti minimálně 30m. K dispozici máte buzolu a mapu, tak využijte dovedností práce s nimi a šťastnou cestu. Nezapomeňte, že čas vám běží.

S každou družinou půjde jeden vedoucí a bude dělat kontrolu (nebude napovídat, ani nijak zasahovat do chování družiny, jen bude kontrolovat, aby nevyužili žádnou cestu).

Po příchodu družin do tábora bude připočten čas z přinesené vody a na základě toho bude určeno pořadí v této etapě.

KOMENTÁŘ KE 3.ETAPĚ: Odvaha a její podstata (Abigail, mládenci v ohnivé peci)

Co se vám vybaví, když se řekne odvaha (brainstorming).

Většinou se spojuje s tím, že se člověk nebojí (tmy, druhých lidí, pavouků apod.)

Není to ale protiklad strachu.

Odvahu se silou (vnitřní silou spojuje zákon lesní moudrosti - tzv. woodcraft)

Má 4. světla, z nichž jedno (třetí je světlo síly, zaměřené na Ducha člověka - na to, co má uvnitř.- ODVAHA je jednou částí tohoto světla

"Toto je světlo síly. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

Bud' statečný. Odvaha patří k nejvyšším vlastnostem. Strach je u kořene každého zla. Neohroženost znamená sílu.

Mlč, dokud hovoří starší, a prokazuj jim úctu i jinak. V době zkoušky je mlčení těžší než mluvení, ale nakonec bývá silnější.

Bud' poslušný. Poslušnost je základní povinnost na cestě lesní moudrosti. Poslušnost znamená sebeovládání a to je jádrem zákona."

2 příklady z Bible:

1) příběh Abigail: 1. Samuelova 25. kapitola

Je to žena zlého Muže Nábala, který potupil Davidovy služebníky - choval se naprosto nesmyslně. Abigail prokázala důvtip, nezůstala lhostejná.

Lhostejnost je problém dnešní doby. Lidská nevšímavost. A odvahou je něco s tím udělat. Odvážný čin nás vyžene "ze svého bezpečného úkrytu". Můžeme u toho mít i strach (obavy). Ten strach z toho vykonat něco správného (co by si asi řekli jiní)???

Abigail: a) zhodnotila situaci b) rozhodně jednala c) dokázala sama sebe ponížít

2) příběh 3 mláďenců: Daniel 3. kapitola

Křesťanova odvaha přiznat barvu. Na jaké straně hraje.

Matouš 10,33: kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapru před svým Otcem v nebi.

Mládenci: a) byli poslušní b) důvěřovali c) rozhodní

Odvaha je spojena s činem. Udělám něco, pro co se rozhodnu, i když si nejsem úplně jistý, jak to dopadne.

Odvaha není o tom dokazovat druhým že jsem lepší, ale prostředkem k tomu, abychom poukázali na to, co je opravdu důležité

Odvaha vyžaduje rozhodnutí pro něco. Váháš nad něčím? Rozhodni se. Je ale třeba se za svá rozhodnutí modlit. Není to o zbrklosti.

Jedno latinské přísloví hovoří: **Ora et labora (Modli se a pracuj)**

A o tom to je - když budu s Bohem mluvit o mém životě, o tom, co kolem sebe vidím, co slyším, o tom, jak se zachovat v té a té konkrétní situaci, pak taky se budu umět snadněji rozhodnout, protože Bůh ukáže směr.

Odvaha je být sám sebou na jedné straně - na nikoho si nehrát, nenapodobovat, **na straně druhé je to prostor pro vyznání, že Ježíš je Pánem mého života.** A způsobů, jak být odvážný je celá řada.

Důležité je **nemít přezíravý zrak a dělat, že nevidím** - to Bůh nesnáší. Když naopak uvidím a rozhodnu se pro to něco v konkrétní situaci udělat, pak budu vnímat Boží působení a jeho požehnání, podobně jak jej vnímala Abigail či tři mládenci.

4. etapa: Papír ze stínadel v domě Raka *Význam naděje pro křesťany (Abraham)*

Motivace: četba úryvku z knihy Tajemství Velkého Vonta str. 20 - 30

Čas hry: cca 4 hodiny

Počet lidí k zajištění hry: 6

Místo k realizaci: pošta, řeka se splavem, lesní cesta

Pomůcky: zprávy, svíčky, zápalky, provázek, noviny, papírové koule

Průběh:

Čtvrtá etapa hry začne **soubojem se svíčkami**, kdy úkolem jednotlivých členů družin bude souboj každý s každým. Souboj se odehraje v táboře. Za výhru (když zůstane svíčka déle hořet) dostane hráč pro své družstvo bod. Celkový počet bodů bude poté převeden na čas. Např. 1 bod = 1 minuta (konkrétně dle aktuálních dosažených bodů a z nich plynoucích rozdílů.

Družina poté obdrží zprávu:

Běžte dolů do Dolní Lomné na poštu. Pracovnice pošty vám vydá obálku se zprávou, když ji sdělí heslo. To získáte od jednoho z vedoucích blízko pošty.

Heslo: "DŮM RAKA". Heslo získají od vedoucího, který bude sedět nedaleko pošty, pokud vyluští následující biblický úkol.

Biblický úkol: Kolika let se dožil Abraham?

(Řešení: 175 let, Genesis 25,7)

Pokud družina neobdrží obálku do zavírací hodiny pošty, dostane ji od vedoucího, avšak tím bude značně znevýhodněna oproti družinám, které to stihnou.

Zpráva v obálce: bude rozstříhaná

Nyní pokračujte po silnici směrem do Jablunkova, JDĚTE PO KRAJI A DÁVEJTE VELMI DOBRÝ POZOR NA PROJÍŽDĚJÍCÍ AUTA!!! až dorazíte na velkou plochu za domem Boháčů. Tam vás čeká další úkol.

Na vhodném místě na prostranství bude vedoucí, který předá zprávu s biblickým úkolem:

Biblický úkol 2: Kolikrát a na jakých místech se v knize Židům vyskytuje slovo NADĚJE (pouze v tomto tvaru, tedy pádě a čísle)? Poslední verš z nich se naučte nazpaměť. Čím dřív, tím líp. Přejde doba, kdy to budete potřebovat...

Potom jim předá zprávu (ústně jim vysvětlí další úkol). Předtím jim však na obě ruce (za zápěstí) naváže novinový pásek. Vyšle je za nedaleký splav a řekne jim, že musí jít pouze řekou až pod vlakový most. Za žádnou cenu nesmí novinový papír namočit. Pokud se tak stane, bude za každý namočený přírážka 5 minut k celkovému času. Proto jděte raději opatrně.

U splavu bude další vedoucí, který jim řekne, kde mají hledat následující pokyny.

"Pod splavem jsou vzduchové kapsy, tam někde v nich mezi kameny je sáček s další zprávou. Alespoň jeden člen družiny se pro něj musí vydat."

Zpráva pod splavem:

Pokračujte po chodníčku, který je na opačné straně než silnice na asfaltovou cestu, která vede k vlakovému přejezdu - ten přejděte a pokračujte po žluté značce až narazíte na větší cestu, která ji křížuje. Dejte se po ní doprava. Že jste správně vám potvrdí zelený lístek. Pak jděte pořád po této cestě, nikde z ní neodbočujte! CESTOU MÁTE ZA ÚKOL VYTVOŘIT CO NEJVÍCE PODSTATNÝCH JMEN, KTERÁ ZAČÍNÁJÍ NA PÍSMENO N a KONČÍ NA PÍSMENO E. Jelikož jste ve Stínadlech, nezapomeňte, že útok může přijít kdykoli, proto buďte maximálně obezřetní.

Počty slov budou ohodnoceny bodově a jednotlivé body pak přepočteny na čas (cca 1 bod = 30s až 1 min, dle aktuální situace).

Útok bude probíhat tak, že 2 pomocníci budou číhat v úkrytu a k dispozici budou mít každý 10 papírových koulí. Kterými budou moci házet na družiny v přesně vymezeném úseku. Platí: 1 zásah = 3 minuty k času navíc.

Když družiny dojdou k seníku, budou tam muset říct verš, který mají umět, tedy Židům 10:23 Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.

Pak budou moci pokračovat již do tábora. Musí jej však každý člen družiny říci zcela přesně. Pokud se tak nestane, budou družiny tak dlouho u seníku, dokud neřeknou verš zcela správně.

Pak družina může pokračovat do tábora, kde hra končí. Družině se na konci etapy přičtou případné trestné minuty a vyhodnotí se nejlepší čas. Družina, která jej bude mít nejlepší, zvítězí a získá 3 body, druhá družina 2 body a poslední 1 bod.

KOMENTÁŘ KE 4. ETAPĚ: Význam naděje pro křesťany (Abraham)

Které pojmy jsou pro křesťana důležité a charakterizují jej?

1.Korintským 13,13 láska, víra, naděje -

naděje ve světě kolem nás:

- zeslabení terorismu, naděje pro nemocné na uzdravení (prodej léčiv, boj proti nemocem), naděje pro přírodu (ochrana přírody), nebo sportovní naděje

- naděje ve všech případech má 1 společné - nejistotu. Vše je nejisté, možná, snad, uvidí se. Křesťanská naděje je trochu o něčem jiném. V ní je jistota. Může a má to být pevný bod křesťanova života.

NADĚJE KŘEŠŤANA V PŘÍTOMNOSTI PRO LIDI OKOLO NÁS

- př. ze SZ: Abraham měl naději tam, kde už naděje nebylo (Řím 4,18), On žil s nadějí (pravda, i když pochyboval)

- zkouška pro Abrahama - měl naději a pevně věřil v to, že Bůh má moc vzkřísit z mrtvých

- svět nejistoty

- naděje není o záhrobí, jen o konci světa, neomezovat to jen na tuto eschatologickou dobu, **ALE I O KAŽDODENNÍ ŽIVOTNÍ PRAXI!** - nemáme naději jako přívěšek

- **tenhle svět potřebuje vidět alespoň pár křesťanů, kteří se těší do nebe**

- příklad PJK A JEHO PŘÍSTUP K NADĚJI

- šel k lidem, kteří neměli naději (samařská žena, Zacheus, celník, prostitutkám, spodině, k lidem, kterými ostatní pohrdali. Milovník hodů a pitek. Velmi zjemněný výraz, v původních jazycích je použito slovo žrout, jeden slovenský překlad uvádí pojem pažravec. Trávil spoustu času v restauracích, v domech celníků a prostitutek.

A tím vadil! ON PŘINÁŠEL NADĚJI LIDEM, KDE UŽ NADĚJE NEBYLO, těm, kteří byli odepsaní.

1.Petrova 3:15 *Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte*

- KŘEŠŤAN MÁ VÝHLED DO BUDOUCNA, to nejlepší máme teprve před sebou

- tenhle svět potřebuje slyšet, vidět pár křesťanů, kteří se těší do nebe

- nejde to hned, teď mějte naději a hned budeme překypovat pravou, nefalšovanou nadějí. Chce to o ni bojovat, prosit, tak jako prosíme o spoustu jiných věcí.

3 příklady lidí, kteří měli naději:

a) JOB : i kdyby mě zabil, budu v něj doufat 13,15nn

b) 3 MLÁDENCÍ v ohnivě peci (i kdyby ne, my mu budeme věřit)

c) ABAKUK : izraelský lid v babylónském zajetí, obklíčen nepřáteli

prorok vyznává 3,17-18: I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl,

18 já budu jásotem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který je má spása.

2 Korintským 3:12 *Když tedy máme takovou naději, smíme vystupovat s plnou otevřeností a jistotou.*

- nejsem někdy docela často přikrčený, zakřiknutý křesťan?

- křesťané někdy vrhají zkreslený pohled na život s Bohem, vypadáme shrbeně, bez odvahy, lidé si myslí, že život s Bůh na člověka nakládá samé zákazy, ubíjí ho, činí život strašně nudným.

- Bůh nám ale dává NADĚJI PRO PLNÝ ŽIVOT! *Jan 10,10 Já jsem přišel, abyste měli život a měli ho v hojnosti.*

- **naděje z nás může lidi přitahovat** - a není to kvůli tomu, jak jsem, nebo jsme dobří, borci, je to proto, že náš život má cenu v Kristu: 1 000 000 000 (kdyby tam nebyla ta jednička, je to pořád nula)

5. etapa: List stromu ginga

Láska k nepřítelům (Ježíš a jeho poslední chvíle)

Motivace: četba úseku z knihy Tajemství Velkého Vonta str. 47 - 55

Čas hry: cca 4 hodiny

Počet lidí k zajištění hry: 6

Místo k realizaci: členitý lesní terén, skála, most, seník

Pomůcky: zprávy, nádoba, fáborky, mapa, lano

Průběh:

Hra začne tím, že družiny se budou muset proplížit kolem strážců, kteří budou hlídat území "temného dvora" - bude vyznačeno okruhem v průměru cca 30 - 50 metrů. Místo bude situováno v lese nad táborem vlevo v poměrně nepřehledném terénu. Uprostřed území bude nádoba se zprávou, která bude zašifrována a rozložena na jednotlivá písmena. Hráči budou muset vynést a sestavit zprávu. Povoleny však bude vynést vždy pouze jeden papírek na osobu. Území bude stráženo 5 strážci, kteří budou ve vzdálenější vnitřní části kruhu rozmístěni a budou moci střílet na hráče papírovou koulí. Za každý zásah jde hráč na 1 minutu do vězení.

Text zprávy:

Pokračujte na parkoviště a odtud dále po cestě, která má po své levé straně potok, který jste měli cestou na parkoviště po pravé straně. Narazíte na dřevěný most, pod nímž naleznete další instrukce.

Text zprávy bude zašifrován v řecké abecedě. Aby družina získala klíč, musí zodpovědět lehčí biblický úkol.

□□&□εη◆er◆η □ε □ε□&□❖✠◆η ε □ε◆
◆ε εε●η □□ ηη◆η□ □&η□ε ○ε □□
◆❖η ●η❖η ◆◆□εηη □□◆□&□ □&η□□
er◆η ○η●✠ ηη◆η◆ □ε □ε□&□❖✠◆η
□□ □□ε❖η ◆◆□εηη □ε□ε✠◆η □ε ε
□η❖η□ □□◆η □□ε □✠○✠ □ε●η✠η◆η
εε●✠ ✠◆◆□◆&ηη□

Klíč k rozluštění dostanete v táboře, když najdete odpověď na tento biblický úkol:
Kdo je považován za nepřítele v podobenství o rozsévači, které vyprávěl Ježíš zástupům a kde se to z Bible dozvíme?

(Řešení: d'ábel, Matouš 13,39)

Pod mostem bude schována **mapa oblasti** a na ní bude vyznačeno místo, kde má družina pokračovat dále. Bude pokračovat na cestu v půlce vojenské sjezdovky, kde musí vyřešit biblický úkol:

Ježíš na třech místech v Bibli hovoří o tom, že máme milovat své nepřátele, když přesně říká: MILUJTE SVÉ NEPŘÁTELE. Najděte tato tři místa (verše) v Bibli, kde si o tom čtete.

(Řešení:

Matouš 5:44 Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují

Lukáš 6:27 Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí.

Lukáš 6:35 Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevděčným i zlým.)

Potom jim vedoucí ústně sdělí, že mají **pokračovat pod skálu, co je nad táborem** (tam, kde při první etapě viděli ježka v kleci), může jim to i orientačně zakreslit do mapy.

Sdělí jim také úkol, který budou muset plnit cestou a který bude hodnotit další vedoucí pod skalou.

Úkol:

Cestou nasbírejte co nejvíce přírodnin, ale pouze těch, které umíte pojmenovat (nebo si myslíte, že je znáte). Do družiny berte vždy jen jeden kus přírodniny.

Když družiny přijdou ke skále, budou muset **pojmenovat přinesené přírodniny**. Za každou správně pojmenovanou dostanou časové zvýhodnění. Jedna přírodnina se rovná 2 - 5 minutám výsledného času (dle aktuální situace).

Potom budou muset družiny **vyšplhat po připraveném laně nahoru na skálu, kde obdrží "list ginga" s úkolem**. List ginga bude obrázek jinanu dvojlaločnatého.

Úkol:

Běžte k seníku (po chodníčku pod skálou doprava až se napojíte na cestu nad tábořem, která vede do Mostů u J. a za první zatáčkou je seník, tam bude konec dnešní hry.

V seníku, na němž zvenku i zevnitř budou umístěny citáty, které musí družina najít (citát bude vždy v barvě družiny) a nalepit na tvrdý papír (bude sloužit k pozdějšímu zamyšlení).

Citáty:

"Všude tam kde je člověk, je místo pro dobrý čin."

"Všechny dobré věci jsou obtížné a vzácné."

"Dobrota srdce okrašluje tvář."

"Dobré slovo je pro zarmoucené lékem."

"Kolik je v člověku dobroty, tolik je v něm lásky."

"Když jsme šťastní, jsme vždycky dobří, ale když jsme dobří nemusíme být vždycky šťastní."

"Malá dobrodružství v pravé chvíli mohou být těmi největšími."

"Když se ponižuješ, špatně činíš, když činíš špatně, ponižuješ se."

"Dělej dobro a dobro se ti vrátí."

Družina, která odevzdá nalepené citáty jako první obdrží 3 body, druhá 2 body, třetí 1 bod. Pokud bude družina nucena čekat na šplh, čas se jí na konci odečte.

KOMENTÁŘ K 5.ETAPĚ: Láska k nepřátelům (Ježíš a jeho poslední chvíle)

Jedno z nejtěžších témat v Bibli, která je jako návod pro život.

Na první pohled je to nesmyslné.

- výjevy ze soudních síní, kde vrah dostane třeba 15 let vězení a příbuzní obžalovaného nejsou spokojeni, chtějí doživotí nebo ještě lépe - trest smrti (který u nás ale není možno dostat)

- **pro člověka není přirozené, aby něco takového jako je láska k nepřátelům dělal**

- lidé by nám mohli říct - jsi normální!

- dokonce i Bůh ve starém zákoně říká: Oko za oko, zub za zub - odplat' stejnou mincí

- Ježíš, Boží syn však říká něco jiného:

Matouš 5,38-41 Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko, zub za zub'.

Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.

- **změnil Bůh názor?** Ne, jen to dokazuje, že Bůh je láska, nesmírná láska

- odplatou se zlo stupňuje, kdežto láska urovnává vztahy

př. film Na konci všech válek - ne silou a odplatou nepřátelům, ale naopak láskou k nim přemohli jejich odpor

př. vojín a boty generála - ne vzdor, ale láska změnila vztah těchto dvou mužů

biblický příběh: Lukáš 21,63 - 22,47 - ukřižování PJK

- přišel zachránit lidi, kteří se mu posmívali, plivali na něho, uráželi ho, rouhali se mu, zkrátka ho nechtěli

- přesto všechno i na kříži dokazuje svou lásku k nepřátelům

- příběh 2 lotrů - zemřel na oba dva

- **láska jako nejsilnější zbraň**

- otce jednoho misionáře v Jižní Americe zabili Indiáni, když jim přinesl evangelium, po několika letech jeho syn měl ve sboru vraha svého otce - a byl jeho přítel - odpustil mu

- **zlobou a nenávistí nic nezpraviš, život nevrátíš a ničíš tím jen sám sebe**

- jistě to nemusí být o tom, abychom hned nepříteli kladli k nohám naši výplatu, ale uměli vycházet i s těmi lidmi, kteří nám jsou nesympatičtí - a já se ně mračím, nebavím se s nimi apod.

- je to velké svědectví pro druhé - Rychlé šípy nemusely pomoci Bratrstvu kočičí pracky, ale přesto to udělali, i když tito jim dělali samé nepříjemnosti

- Pán Ježíš nás miluje i tehdy, když hřešíme, když děláme to, co se mu nelíbí a hlavně i tehdy, kdy jej odmítáme - Boží láska stále trvá a má moc měnit lidská srdce

př. příběh Nickyho Cruze - gangstera, který poznal Boží lásku, a mohl mít potom rád i lidi z jiných gangů

- **sám to nezvládneš, pros Boha o moc mít lásku k lidem, které "moc nemusíš"**

6. etapa: Souboj o Velké Vontství ***První jako služebník ("Kdo chce být prvním, buď otrokem všech)***

Motivace: čtení z knihy Záhada hlavolamu od str. 150 do 155

Čas hry: cca 2-3 hodiny

Počet lidí k zajištění hry: 5-6

Místo k realizaci: lesní cesta, les, prameny potoků

Pomůcky: zprávy, ježek v kleci, lano, velké klubko provazu

Průběh:

Při této etapě družiny "objeví" ježka v kleci. Předtím však budou muset splnit několik úkolů, které budou symbolizovat boj o Velké Vontství. Boj se bude skládat ze čtyřech částí, z níž každou absolvují na daném místě dle mapy. Za každou část získají družiny tři, dva nebo jeden pomocný bod. Další pomocné body získají za včasný příchod na místo, kde se bude daná disciplína odehrávat.

První disciplínou bude ZKOUŠKA FYZICKÉ SÍLY. Odehraje se v táboře a družiny se budou při ní přetahovat lanem (budou zajištěny stejné podmínky). Každé družstvo z každým. Dle výsledků vznikne časová diference, která se vypočte dle rozdílu časů, které družiny soupeřily mezi sebou. Čas bude dělen na "útočný" (tím je myšlen čas, který družina dosáhne když vyhraje souboj), čas "obrný" (čas, kdy družina sice prohraje, ale brání se). Rozhoduje: a) vítězství b) kratší vítězný čas c) delší obranný čas. Pro výpočet času při rovnosti vítězství a proher se od obranného času odečte čas útočný. První družina vyrazí v čase 0:00, druhá plus výsledný čas, třetí plus výsledný čas druhé skupiny.

Zároveň po skončení první zkoušky obdrží družiny mapu, kde budou římskými čísly II., III. a IV. označena další stanoviště.

Stanoviště II. - zkouška biblických znalostí

Stanoviště III. - zkouška obratnosti

Stanoviště IV. - zkouška chytrosti (důvtipů)

Druhou disciplínou bude ZKOUŠKA BIBLICKÝCH ZNALOSTÍ. Bude probíhat u pramene potoku Mostařanka (pod skalami nedaleko seníku na Mosty u J.). Družina dostane následující biblický kvíz, u něhož může používat Bible (což je samozřejmě bude zdržovat). Bude se jim zároveň počítat čas od předání úkolu po jeho odevzdání (opět za pomocné body).

Otázky do biblického kvízu:

- 1. Která novozákonní biblická kniha je nejkratší?**
- 2. Který ze Žalmů je nejdelší a kolik má veršů?**
- 3. Který den Bůh stvořil ptáky?**
- 4. Kolik roků měl Adam, když zemřel?**
- 5. Které starozákonní biblické knihy nesou ženská jména?**

6. Která kniha biblická kniha následuje za knihou Ámos?
7. Kolik košů drobtů sebrali po nasycení 4000 osob?
8. Kdo napsal Skutky apoštolů?
9. Jak se jmenovali manželé, kteří zamlčeli část svých peněz, které dávali apoštolům v čele s Petrem a hned nato krátce po sobě zemřeli?
10. Jak se jmenovali 4 řeky, které vytékaly ze zahrady Eden?
11. Z jakého materiálu byl kalich, který vložili do Benjamínova vaku, když byl spolu s bratry pro potravu v Egyptě?
12. Jak se projevila devátá egyptská rána?
13. Jak se jmenovali Mojžíšovi rodiče?
14. Jak se jmenovala první žena proroka Ozeáše?
15. Jákob se kromě dvanácti synů narodila i dcera o které si čteme v Bibli, jak se jmenovala?
16. Ve kterém pohoří zůstala stát Noemova archa, když skončila potopa?
17. Napište alespoň 2 ženy, jejichž jména se vyskytují v rodokmenu Pána Ježíše.
18. Kolik lidí bylo na lodi, kterou se plavil apoštol Pavel na cestě do Říma a která ztroskotala?
19. Jak se jmenoval člověk, který si u piláta vyžádal Ježíšovo tělo po jeho smrti a postaral se o jeho pohřbení?
20. Kolik dní a nocí byl Mojžíš na hoře Sinaj, kde obdržel kamenné desky se zákonem?

Řešení:

1. 2. list Janův
2. 119 žalm, 176 veršů
3. pátý den
4. 930 let
5. Rút, Ester
6. Abdijáš
7. 7 košů
8. Lukáš
9. Ananiáš a Safira
10. Pišon, Gíchon, Chidekel, Eufrat
11. ze stříbra
12. tma
13. Amram, Jokebed
14. Gomera
15. Dína
16. Ararat
17. Rút, Rachab, Támar, Bat-šeba
18. 276 lidí
19. Josef z Arimatie
20. 40

Otázka	Odpověď.....
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	
10.	
11.	
12.	
13.	
14.	
15.	
16.	
17.	
18.	
19.	
20.	

Třetí disciplínou bude **ZKOUŠKA OBRATNOSTI**, která se odehraje na lesní cestě a v její blízkosti (nenápadná 6. cesta od parkoviště), blíže viz mapa. Zkouška obratnosti se bude skládat ze tří disciplín:

- a) člunkový běh na 4x10 metrů
- b) hod šiškou do stromu
- c) lesní provazová překážková dráha

Každá bude hodnocena zvlášť a obodována pomocnými body, při jejichž sečtení získá družina dílčí body v této soutěži. Na tomto místě budou 2 pomocníci.

Čtvrtou disciplínou bude **ZKOUŠKA DŮVTIPU (CHYTROSTI)** a družiny budou při ní luštit sudoku. Odehraje se u pramene Křínovského potoka. Budou muset doplnit tuto tabulku:

1				7	5	4		2
		6	3		4	1		5
	5		6	1			7	8
	2	4	1	9			3	7
		3		5		9		
5	9			8	3	6	2	
3	7			6	1		4	
9		1	7		2	8		
2		5	9	4				3

Řešení:

1	3	9	8	7	5	4	6	2
7	8	6	3	2	4	1	9	5
4	5	2	6	1	9	3	7	8
8	2	4	1	9	6	5	3	7
6	1	3	2	5	7	9	8	4
5	9	7	4	8	3	6	2	1
3	7	8	5	6	1	2	4	9
9	4	1	7	3	2	8	5	6
2	6	5	9	4	8	7	1	3

Po splnění úkolů na všech stanovištích budou muset jít družiny do tábora, kde obdrží zprávu, kde mají hledat největší poklad Vontů - hlavovolam Jana Tleskače - JEŽKA V KLECI.

Hlavolam Jana Tleskače - JEŽKA V KLECI - hledejte v lese nad táborem. Klíčem k jeho nalezení je mohyla z kamenů.

Zpráva bude zašifrována posunutím abecedy: klíč A = J

QVJFYVJW TJXJ DVNCUJLN - TNIUJ F UVNLS - QVNMNTDN F VNCN XJM
DJKYBNW. UVSLNW U TNQY XJVNINXS TN WYQChVJ I UJWNXE.

Klíč k rozluštění hledejte na kuchyňské konstrukci.

U mohyly však bude nečekaná zpráva:

"Ježek zde není, byl objeven neznámo kým, neznámo kam... Kdo ví, zda se ještě někdy objeví..." Sdělte tuto zprávu co nejrychleji hlavnímu vedoucímu a tím ukončíte dnešní etapu hry.

Celkové hodnocení za tuto etapu se bude skládat ze součtu všech dílčích bodů, tzn. bodů za úspěšnost v jednotlivých úkolech, bodů za rychlost na jednotlivých stanovištích a celkové rychlosti plynoucí z donesení ježka v kleci. Aby nebyly družiny znevýhodněny na stanovišti obratnosti, bude jim stopnut čas, kdy nebudou soutěžit, který se potom odečte od celkového (z důvodu nemožnosti plnit úkoly souběžně s druhou skupinou).

KOMENTÁŘ K 6. ETAPĚ: První jako služebník ("Kdo chce být prvním, buď otrokem všech)

Zavřete oči, představte si, že jste vládcové, můžete mít cokoli, můžete dělat cokoli - jak by to vypadalo?

PJK říká něco úplně opačného, v příběhu z *Marka 10,35-45*, kdy synové Zebedeovi chtějí mít ta nejlepší místa v nebi.

Po čem touží taková hvězda (filmová, pop-music zejména, ale i ostatní slavní lidé), jací jsou?

- hodně bohatí a své bohatství dávají patřičně najevo, chtějí být vidět, blaží je, když mohou dávat podpisy, za velmi výhodné smlouvy požadují velké honoráře, mají svou vlastní ochranku, dokáží si koupit třeba i ostrov
- většina lidí jim ale závidí

- **být v čele to ale není jen tato "kladná stránka"**, ten, kdo je v čele má velkou zodpovědnost

př. když se stane průšvih někde na pracovišti, vždycky za to někdo zodpovídá

- **PJK nás učí, že pokud chceme být první, máme být poslední - služebníci.** Jak to máme chápat?

- **v životě jsou velmi důležité mezilidské vztahy**, to, jak se chováme ke druhým lidem, jak nás berou, jak my bereme je - a je zřejmé, že ten, kdo své podřízené jen drezúruje a sám nic nedělá, ten není dobrým vedoucím

př. vedoucí v elektru, který sám nic nedělal jen přikazoval svým podřízeným

- naopak ten vedoucí, který je sám příkladem práce, je svými podřízenými brán velmi dobře a druzí se mu snaží pomáhat - je jasné, že vztahy na tomto pracovišti jsou mnohem vřelejší než na tom předchozím

- PJK, který sám byl v určitém slova smyslu vůdcem (měl "pod sebou" 12 učedníků) jim však dokázal sloužit, jako by byl jejich sluha, ne pán

Jan 13,1-16: umývání nohou učedníků

- to je příklad pro nás, abychom druhému sloužili, pomáhali druhým, i přesto, že nemusíme a že by spíše teoreticky měli oni pomoci nám

- když pak lidé uvidí toto naše jednání pomoci, služby, bude to mít jeden velký důsledek - **začnou si nás mnohem více vážit a mít v úctě a vlastně se tak staneme prvními pro ně**

- i nyní na táboře můžeme mít otevřené oči pro to, kde bych mohl posloužit, pomoci

- ten první totiž není ten, kdo se nechá obskakovat - to je člověk despota, kterého ostatní nemají moc (nebo vůbec rádi), ale první je ten, kdo druhému dovede posloužit - pak se stává opravdu prvním

- **dívejme se kolem sebe, kde můžeme pomoci**

Filipským 2:21 všichni si hledí jen svého, a ne toho, co je Krista Ježíše.

- když nebudeme zaměřeni jen na své potřeby, ale na druhé, na Boží dílo, pak opravdu naplníme Ježíšův odkaz

Marek 10:44 "Kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech."

7. etapa: Mrtvý promluvil *Vzkříšení člověka a Boha (Lazar a Ježíš)*

Motivace: čtení úseků z knížky Tajemství Velkého Vonta, str. 60 - 63

Čas hry: cca 4 - 5 hodin

Počet lidí k zajištění hry: 6

Místo k realizaci: pomník, telefonní budka, potok s mostem, skála

Pomůcky: zprávy, lano, klubka provazu, prut na lovení, ingredience na vaječninu, nádobí, zápalky, mapa, mobilní telefon pro družinu

Průběh:

Hra začne tím, že družiny budou mít za úkol **uvařit vaječninu**. Ingredience dostanou na požádání v kuchyni (kde budou nachystány), každá družina bude vařit z 5 vajec. Uvařené jídlo si bude muset vzít s sebou, když předtím dá ochutnat jednu lžičku všem vedoucím v táboře, musí mít i pro vedoucí na trati i pro vedoucího u hrobu "mrtvého".

Jakmile družina dovaří, obdrží následující zprávu:

Jděte do Dolní Lomné a pak pokračujte po silnici směrem do Horní Lomné. Za autobusovou zastávkou "Jestřábský potok" je cedule s koncem Dolní Lomné. V její blízkosti hledejte pomník hrdinů padlých za 2. světové války. Vzadu za pomníkem je pro vás připravena další zpráva.

Za pomníkem bude mapa oblasti se zprávou:

Kousek odsud (viz mapka) je telefonní budka. Běžte k ní. Vejděte celá družina do ní. Budete mít telefonní hovor. Na jeho začátku budete vyzváni k tomu, abyste řekli heslo.

Heslem je správná odpověď na tuto biblickou otázku:

Jak se jmenoval člověk, kterého vzkřísil apoštol Pavel?

Věta bude zašifrována přeházením písmen v jednotlivých slovech:

KJA ES NVMOLJAE OČĚLKV, RHKÉETO KÍLZSŘVI ŠOPLOAT EAPVL?

Pokud nesestavíte jednotlivá slova správně, je možno poslat sms o nápovědu, kde napíšete které slovo (případně slova) požadujete rozluštit.

Tvar sms: NAPOVEDA_1, jméno vaší družiny, pořadí slova, které chcete poradit (např. 1. = první slovo), při více slovech např. 1., 2., 3. atd.). Pozor! Za každé slovo, které budete chtít rozluštit zaplatíte 5 minutami času, který bude přičten k vašemu výslednému času!). **MŮŽETE POSLAT JEN JEDNU SMSKU** (není možno se ptát po jednotlivých slovech)

(Když zprávu rozluštíte, ale nevíte, ve které biblické knize hledat, můžete poslat sms na číslo: _____ a obratem dostanete nápovědu. Za tuto smsku však zaplatíte 15 minutami času, který bude přičten k vašemu výslednému času!)

Tvar smsky: NAPOVEDA_2, jméno vaší družiny

Nedaleko budky bude sedět jeden z vedoucích tak, aby na budku viděl. Jakmile bude družina v budce, **bude ji volat**. Družina mu musí sdělit heslo (**Eutychos**). Pokud bude heslo špatně, vedoucí řekne, ať hledají znovu. Pak mohou uskutečnit ještě jeden hovor. Když ani potom to nebude správně, musí skupina vyčkat. Vedoucí jí řekne: "Nyní musíte čekat, než k vám přijde člověk, který vám poradí co dál." A zároveň si zapíše čas hovoru. Až zavolají všechny skupiny (pokud se spletoú, tak i podruhé), může vystoupit ze svého úkrytu a dle času poradit přesnou kapitolu, kde hledat. Vedoucí bude mít zapsány časy mezi druhým voláním jednotlivých skupin (pokud budou neúspěšná). V rozmezí těchto dvou časů (případně tří) časů sdělí tuto radu postupně jednotlivým družinám.

Po řečení správného hesla bude družině řečeno:

"Nyní postupujte dále směrem nahoru údolím Jestřábského potoka po asfaltové silnici (směr chata pod Polomem) až projdete kolem závory a předposledního domu (poslední je už jen hájovna). U tohoto předposledního domu je rozcestí, a kousek dál vlevo most přes potok, kde se dozvíte další úkol. Cestou se naučte verš Jan 11,25-26.

Na mostě bude čekat vedoucí, který dá družině prut s provázkem a háčkem. Dá ho družině až tehdy, když její členové řeknou všichni správně verš. Jím **bude muset družina vylovit zprávu, která bude v potoce**. Pokud bude muset družina čekat na předchozí, čas se jí samozřejmě odečte.

Zpráva:

Vyrobte si nosítka, k dispozici máte klubko provazu, na kterých poneseš jednoho člena družiny, který musí ležet, až k dalšímu vedoucímu. Nepokoušejte se podvádět. Vontové číhají všude okolo, sledují vás. Pokud nesený půjde sám či jinak opustí nosítka, jste v této etapě **DISKVALIFIKOVÁNI** a nezískáte žádný bod! Nosítka se členem můžete položit na zem, když budete chtít odpočívat a to kolikrát chcete.

Další vedoucí na místě určeném zkontroluje, zda splnili pravidla (ležící bude přivázan provazem vedoucího, který bude mít jinou barvu), umožní osvobození (vzkříšení) mrtvého. A sdělí jim že mají postupovat dále až narazí na obrázek kříže. Pak ať sledují obrázek kříže až se dostanou pod skálu.

Pod skálou bude vedoucí, který bude mít připravené lano, po kterém budou muset družiny **vyšplhat nahoru k hrobu**, kde pod křížem bude zakopána zpráva se slovy Velkého Vonta (úryvek z knihy Tajemství Velkého Vonta str. 152-156) a také JEŽEK V KLECI. Jakmile jí družiny objeví, vyšlou jednoho člena **po provaze zpět dolů k vedoucímu, který předá členovi družiny důležitou zprávu**. Tím hra pro družinu končí. Proběhne ještě případné časové vyrovnání.

Text důležité zprávy:

Našli jste JEŽKA V KLECI. Večer proběhne u táboráku vyhodnocení a uzavření celotáborové hry. Pokud večer, až budete vyzváni, vytáhnete ježka z klece ven a dáte ho zpět (stačí i jeden člen za družinu), obdržíte bonusové body, které mohou ještě pořádně zamíchat výsledným pořadím!!!

sedících vrhala na stěny pitvorné dlouhé a strašidelné stíny. Někde na střeše kúlny ve větru harašila odtržená dehtová lepenka.

„Je to už moc a moc stará událost . . .“ začal pak přece jen Vlád'a Dratuš hovořit přidušeným hlasem, „tak stará, že i můj tatínek, dnes velmi těžce nemocný, byl tehdy tak mladý, asi jako je dnes tady váš Červenáček, nebo Rychlonožka, když se udála! A taky se mého otce velmi týkala, jak hned uslyšíte!

Už tenkrát tady všude panovala rušná činnost všelijakých stínadelských part — a můj otec samozřejmě taky k jedné takové patřil. Tolik už mi o tom všem vyprávěl, jak to tady chodilo, a co oni ve své partě dělali — a jak měli všelijaké smlouvy s okolními ulicemi, Vontové už zkrátka tenkrát byli takoví jako dnes. Tu partu, v níž byl můj otec, vedl prý nějaký Vrána, spolu ještě s Vildou Marešem a jakýmsi Kerhátem. Bylo jich prý dohromady asi osm.

A těm se jednou — to už tatínek sám neví jak — dostala do rukou první vontská kronika — a ještě nějaké písemnosti, smlouvy — a já nevím co ještě . . . a měli kvůli tomu hrozné řežby s jinými partami, které ty všechny věci od nich chtěly. Vrána, Vilda, Kerhát a vůbec celá ta parta, co v ní otec byl, zapírali, že nějaké vontské písemnosti mají — ale pak je prozradil — snad úmyslně, či nějakým neopatrným chlubením — jeden z členů party. Ten se jmenoval Karel Dymorák — ale všude tady mu prý říkali zkráceně Dymour.

Parta mu přísahala pomstu. Vyloučili ho z ní a kdekoli ho potkali samotného, vždycky dostal nějakou ránu, když se mu nepodařilo utéct.

A jednou ho náhodou načapali dost daleko odtud — a hnali se za ním jako smečka vlků, až jim vběhl do nějakých starých baráků — a tam jim někde zmizel. Vrána prý potom odešel sám napřed domů — doma měli před stěhováním, tak musel pomáhat balit prádlo, nádobí — a tak — ale ostatní pořád před těmi domy stáli, hlídkovali, jestli Dymorák nevyjde ven — a když dlouho nevycházel, tak se dva nebo snad tři vydali dovnitř Dymoráka hledat.

Našli ho a vyplašili v koutě na pavlači ve druhém poschodí jednoho z těch domů — a on, když viděl, že jdou za ním, rozběhl se z pavlače zase dál na schody a do vyššího patra — volal prý na ně ve strachu: Nechte mě, nechte mě, čestné slovo, že jsem vás neznal . . . A přitom pořád utíkal výš a výš, až ji zmizel znova, někde na nějaké otevřené půdě, v úplné tmě. Byl už večer. Tak se potichu vraceli po schodech dolů, ven na ulici, protože

věděli, že jim Dymorák-Dymour nemůže z půdy nikudy zdrhnout — musel by běžet po těch schodech a průjezdem domu kolem nich. Byli si tedy jistí svou kořistí — a dole v okolí průjezdu shledávali ostatní členy své party.

Ti ale byli už pryč, nechtělo se jim asi čekat, až ti dva či tři někde na půdě Dymoráka polapí a přivedou ho dolů. A tak v rozmrzelosti odcházejí domů za nimi taky — až na jednoho, obzvlášť vytrvalého a houževnatého. Ten se chce u party proslavit — a tak se vrací do průjezdu domu znova — a zase se chce ještě jednou vydat na půdu Dymoráka hledat! Určitě tam někde je schovaný, nevyšel ven — to by ho musel přece vidět!

Už vyběhl do nejvyššího patra, dům je ztichlý a skoro jakoby prázdný, tmavý, jen špatně osvětlený — ale on Dymoura vidí, jak běží někam do hlubin půdy, jak tam klopýtá a padá přes různé trámy, vráží do nějakého starého haraburdí — pak někde něco klaplo — ozval se takový divný šustivý zvuk — a potom už bylo ticho.

Pronásledovatel se bál jít v té tmě dál. Neměl samozřejmě strach ze tmy, ale obával se, že se tam ve tmě schovaný Dymorák bude něčím třeba ohánět, až se k němu přiblíží, že ho třeba i poraní a uteče ven . . .

Najednou se mu zdá, že odněkud z hloubi půdy slyší nějaké zvuky, snad volání či co! Nejspíš je to jen zase ta známá Dymourova lest — taková jeho finta — vždycky při pronásledování na útěku volal před sebe, jakoby na nějaké své kamarády, aby mu pomohli — i když tam žádní nablízku nebyli!

Ale to už sem z nižšího patra vystupuje po schodech nějaká starší rozzlobená žena a hartusí na toho pronásledovatele: Co tady děláš? Dole řvete v průjezdu, bando jedna uličnická, nahoře někde u půdy nebo dokonce na půdě křičíte — co tady máte co pohledávat!? Ven! Ven! Běžte si dělat rámus k vám domů, když vám to lidi budou trpět!!

Pronásledovatel se nenechá dvakrát pobízet — a běží ze schodů dolů a z domu ven. Už je taky hodně pozdě — a on na hlídkování a na číhání na Dymoráka před domem nemá už ani čas, ani chuť. A tak jde jako poslední taky domů.

Druhý den se ale doví, že Dymorák nepřišel do školy! A pak se k večeru roznesla po okolí zpráva, že dokonce není ani doma, a to prý už od včerejšího odpoledne, kdy ho přece s partou pronásledovali do těch domů!

Policie začíná po Dymorákovi pátrat — ale ten pronásledova-

tel dostává strach, že se Dymourovi na půdě třeba něco stalo — a že by ho z toho třeba obvinili! Taky že by ho vyslýchala policie! Z toho má ještě větší obavy! Proto mlčí a nic neoznamuje! Pořád ještě doufá, že Dymorák se z té půdy vrátí domů sám, až se třeba vzpamatuje . . .

Ale hodiny ubíhají — — a už je tu druhý večer, kdy Dymour není doma, pak druhá noc — a třetí den — — a každým tím uplynulým dnem a nocí se zvyšuje úzkost toho pronásledovatele, že svou liknavostí a nerozhodností zmeškal a zanedbal příležitost Dymoura nalézt a snad ještě zachránit tím, že by byl na policii zavčas oznámil, kam že to Dymoura tehdy zahnalí — — a kde ho mají lidi hledat!“

39 — — POLICEJNÍ VÝSLECH

Vlád'a Dratuš se na chvílku zastavil ve svém vyprávění, ale Rychlé šípy ho nepobízely, aby mluvil dál. Bylo na něm vidět veliké rozechvění, až úzkost, snad z toho, co již řekl, nebo co se ještě chystal povědět.

Někde venku na střeše kůlny odtržená krytina pořád ještě občas temně zabušila v poryvu větru na střešní prkna kůlny a vítr hučel ve skulinách stěn. V jedné z obou lamp dohořival petrolej, lampa uhasínala a Losna raději sfoukl její plamen, aby knot nedoutnal. V kůlně teď bylo ještě větší přitímí. Vlád'a se nejistě rozhlédl kolem sebe a pak pokračoval:

„Policejnímu výslechu ten pronásledovatel ale přece jen neušel, i když vše, co o zmizení Dymoura věděl, tajil sebevíc! Policie se brzy dověděla, že Dymoráka v den jeho zmizení pronásledovalo do okolí těch domů několik chlapců. Viděli je různí lidé, někteří z nich znali toho či onoho, jiní snad dokonce Dymoráka. Zjistit jména všech Vontů i s tím, který ho pronásledoval jako poslední, bylo pro policii otázkou několika hodin.

Vyslýchali je všechny najednou i zase každého zvlášť — a ten pronásledovatel se musel moc a moc přemáhat, aby neprozradil, že on slyšel Dymoura jako poslední, a to dokonce až tam na půdě domu, kam ho zahnal. A že ví, který dům to byl! Naštěstí pro něj si nikdo z těch ostatních vyslýchaných Vontů ani neuvědomoval, že on tam snad zůstal před domem jako poslední — a tak žádný z nich nevěděl, že se tam pak za ním dokonce vydal nahoru po schodech — a že ho slyšel až někde z podstřeší domu.

A tak jen pořád opakoval tvrdošijně — i když asi jistě ustrašeně a rozechvěně asi tohle: Ano — ano — utíkali jsme za Dymorákem — to je pravda — — ale nic jsme mu neudělali — vždyť jsme ho vlastně ani nedohonili — — pak se nám někde v těch barácích ztratil — měli jsme strach jít tam do nich za ním — byla už tma — — a tak jsme šli domů. Nikdo z vyslýchaných — kromě toho nejvytrvalejšího pronásledovatele — si ani nepamatoval, kdo odešel domů dřív a kdo později — — a on to samozřejmě neřekl, že tam nakonec zbyl jako poslední!

Policeie nepřikládala jeho rozechvění a strachu nějakou mimořádnou pozornost! Vždyť nejen on, ale i ostatní, a bylo jich pět nebo šest či kolik, byli hrozně rozrušení, jednak tím záhadným zmizením Dymoura, kterého ještě nedávno viděli, ale taky tím přísným policejním výsledkem. Každý z nich byl na policii určitě poprvé v životě — — a to víte, policie se při takovém výsledku s nikým nemazlí — a dovede na vyslýchaného spouštět pořádnou hrůzu — i když je to jen kluk!

Pronásledovatele spolu s ostatními kamarády tedy propustili z bezvýsledného výsledku domů — — několikrát je tam pak později volali zase ještě znova, něco tam museli podpisovat — — ale nakonec všechno utichlo — a Dymoura už nikdy nikdo nespátřil, i když všechny ty baráky kolem tenkrát prý důkladně prohledali. Jeho záhadné zmizení se považovalo za nevyřešený případ.“

Vlád'a Dratuš se teď odmlčel podruhé — a vyhlížel ještě unaveněji a ještě vyděšeněji. Tak silně na něho samotného zřejmě ten podivný dávný příběh působil.

„To je zvláštní . . .“ zašeptl pak Mirek — a hlasitěji dodal: „Tak se mi zdá, že na něco, co trochu s tímhle vším souvisí, jsme narazili tenkrát v zahradě Uctívačů ginga! Pamatujete se, jak nám dali Vontové z party Rezavých klíčů ty klíčky od nějakých dvířek v té zahradě, kam se sami báli jít?“

„Ano — vždyť jsme o tom psali taký tenkrát v TAM—TAMU!“ přisvědčil pohotově Jarka. „Když jsme tenkrát dvířka ve zdi odemkli, našli jsme uvnitř bedny a bedničky na sedění, něco jako tady na tom voze. Asi se tam někdo scházel, nějaký klub či co! A na té jedné bedně, co měla sloužit jako stůl, byl lístek a na něm asi takhle slova:

Vildo — Dymoráka ještě nenašli. Všechno svádějí na nás, že jsme mu asi něco udělali. Kerhát s námi už nechce mít nic společného — — zakopal jsem všechny věci na Červených schodech, pod tím pětibokým kamenem — — já to mám dobré — já

se budu stěhovat ze Stínadel pryč — ale vy tu musíte zůstat! Na shledanou snad někdy za dlouho! Vrána.“

„A mně se ta jména Dymorák—Vrána—Kerhát zdála hned nějak povědomá, když je tady Vlád'a teď při vyprávění vyslovoval!“ řekl Rychlonožka.

„Ano — jména jste možná trochu pozapomněli — ale to si pamatujete určitě — vidíte — jak jste pak na ty Červené schody šli a vykopali tam první Vontskou kroniku a snad ještě nějaké jiné písemnosti!“ dodal Vlád'a.

„A vrátil se ten Dymorák někdy i třeba později?“ ptal se Červenáček.

„Ne —“ vydechl tiše Vlád'a. „Nikdy! Vždyť jsem to už řekl, že ho už nikdy nikdo neviděl!“

„A kde se to vlastně stalo? Víš to? Nebo — pamatuje si tvůj tatínek, který dům to byl, kde Dymour zmizel?“ naléhal na Vláďu Jarka.

Vlád'a Dratuš se na něho dlouze zahleděl — a bylo na něm patrné, jak sám se sebou nějak bojuje. Jako by chtěl odpovědět — a přesto ví, že nemůže. Že nesmí! Všichni mu viseli očima na rtech.

Ale pak přece jen odpověděl — a to, co řekl, bylo naprosto nečekané a Rychlým šípům to až vyrazilo dech: „Jak by se nepamatoval!! Taková hrůza!! Byl to dům — — taková stará barabizna už tenkrát prý to byla — — a jmenoval se tak, jak se mu říká dodnes! I vy ten dům znáte! Vždyť jste v něm už byli, jak mi tady Ota Losna řekl! Byl to *Kocouří hrádek!*“

40 — — PODIVNÉ PŘÁNÍ

Pro Rychlé šípy i pro samotného Losnu to bylo veliké překvapení! Všichni chvíli mlčeli, nebyli prostě mocní slova. Losna promluvil, či vlastně až skoro vykřikl jako první:

„Ale — ale to jsi mi nikdy neřekl! Vlád'o — — proč jsi mi neřekl, že se to stalo zrovna v tom domě, kde se teď ukrývá ten záhadný Cizinec — a kam za ním chodí Rejholec od Uctívačů ginga — — a — a — a kde se snad příští středu rozhodne, jak to s tebou a vůbec s celým Žlutým květem dopadne!?“ Mluvil pořád rychleji a rychleji, až skoro pobouřeně a vyčítavě.

„Nemohl jsem — — nechtěl jsem, Oto!“ unaveně odmítal jeho výtky Velký Vont. „A kdyby nebylo toho podivného článku ve

KOMENTÁŘ K 7. ETAPĚ: Vzkříšení člověka a Boha (Lazar a Ježíš)

Dnešní hra se jmenovala Mrtvý promluvil. To je normálně nemožné. I v příběhu Rychlých šípů mluvil za mrtvého dopis. V Bibli se však setkáváme na několika místech se vzkříšením z mrtvých. Jak je to možné? Není to blbost?

Jako křesťané věříme, že Bůh stvořil svět a život vůbec. Vědci dodnes nenapadli teorii stvoření, je stále platná a naopak vědci křesťané přinášejí stále nové objevy, které dělají starosti evolucionistům (DNA a informace, neexistuje žádný přechodný druh, organismy spíše vymírají než vznikají nové...)

A když Bůh dává život, bere život, proč by jej nemohl zase vrátit?

Koho Ježíš vzkřísil? (dcera Jairova, mladík z Naim, Lazar)

Smrt je asi to nejhorší, co může lidi potkat - alespoň ze světského pohledu. Když je nějaké neštěstí, tak v první řadě se zachraňuje lidský život. I když jdou škody do milionů a miliard, vždycky se za nejhorší ztrátu považuje lidský život (např. při bouřkách apod.)

Jako křesťani ale máme velkou naději - neboť věříme tomu, kdo má moc život nejen brát, ale také dávat.

Jan 3,16: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jaký byl rozdíl mezi Lazarovým a Ježíšovým vzkříšením?

Lazar: znovu umřel, Ježíš: žije obrazně: Lazar vyšel z hrobu svázaný v těch plátnech, Ježíš vyšel nesvázaný, v novém oblečení.

Toto vzkříšení je základní prvek naší víry v Boha. Proto pohřby těch lidí, kteří věřili v Boha a měli osobní vztah s PJK jsou plné naděje - samozřejmě i tam je smutek, to je přirozené a bylo by divné, kdyby tomu tak nebylo. Ale jednou se shledáme!

Ježíš přišel, aby člověka znovu uvedl do vztahu s Bohem, aby zaplatil cenu za hřích (za to, že člověk nechce ve svém životě Pána Boha, za to, že si chce jít vlastní cestou). Za hřích je smrt, když ale není hřích, není ani smrt. A to je dobrá zpráva!

Mluvili jsme o naději - a její součástí je život v nebi. Nevíme jak to tam bude vypadat, ale víme, že když Bůh učinil tak krásnou zemi, tak je schopen učinit něco krásného.

Zj 21,1-5: vše nové, bez smrti, bez nemoci

Týká se to ale jen toho člověka, který nad Boží nabídkou nemá chne rukou a neřekne, že to jsou jenom povídačky pro staré babky či hloupé lidi.

Já díky Bohu mohu nyní studovat doktorát, tak si myslím, že blbý nejsem - a přesto je víra v Boha mou životní oporou. Vztah s Pánem Bohem je tím, co mě drží.

- když Ježíš šel vzkřísit Lazara, ptá se Marty, jestli **věří**. **To je klíčové.** Věřit. Boha nemůžeme vidět, ale vidíme (vnímáme) důsledky jeho působení, stejně tak jako vítr, který nevidíme, vidíme a cítíme jeho důsledky.

Tak bych nám všem přál, abychom si vyvolili život, který nabízí Pán Bůh pro nás lidi, který nezastaví ani smrt, ale mohli se jednou všichni radovat u našeho Pána, který nás tolik má rád, že přišel pro nás umřít, abychom nemuseli umřít my. To je dobrá zpráva, to je evangelium.

Modlitba:

Pane Ježíši, děkuji ti za tvoji lásku, kterou miluješ člověka, kterého jsi stvořil. Děkuji ti za to, že jsi zemřel za hřích člověka a tím připravil cestu zpátky do vztahu k Bohu, kterou člověk ztratil tím, že odmítl Boha ve svém životě. Ty jsi byl bez hříchu, proto jsi nemohl zemřít a byl jsi vzkříšen. Děkuji za to, že nyní žiješ a mluvíš k lidskému srdci. Voláš lidi k sobě. Děkuji že i já a další z nás, jsme mohli osobně vyznat to, že tě potřebujeme v životě a poprosit za přijetí. nyní můžeme být tvými syny a dcerami a nemusíme již mít strach ze smrti, ale můžeme se těšit do krásného nebe, které pro nás připravuješ. Pomoz nám žít v souladu s tvým přáním. Amen

Epilog hry při posledním ohni

Družiny se pokouší dostat ježka z klece ven, když předtím jim bude sděleno, že ježek obsahuje konečné rozluštění záhady mrtvého. V ježkovi bude ukryt dopis mrtvého Karla Dymoráka (z knihy Tajemství Velkého Vonta, str. 179-180).

„Já nejsem tady z toho domu — — já bydlím Nad Javorkou číslo 8 — jmenuju se Karel Dymorák — — a když mě dnes pronásledoval Jirka Dratuš, schoval jsem se před ním sem do toho koše — on mě neviděl — — a když mě nemohl najít, tak odešel — ale za mnou

zapadlo víko — a já teď nemůžu zvnitřku otevřít a nemůžu ven. Už je skoro tma — co mi asi řeknou naši — Ježíši Kriste — budu asi moc bit — ale jak se odtud dostanu — pořád volám o pomoc, nikdo sem ale nejde — — nikdo tu není — snad Jirka Dratuš někde něco řekne, až mě naši budou hledat — — a přijdou snad pro mne — tolik se bojím — a je mi hrozná zima a taky mám hlad — — v kapse mám jen kousek housky, ale to je málo — už jsem celý zdřevěnělý — — dýchá se mi dobře — koš je z proutí — ale ta zima — — a jak dlouho to tady vydržím — já se snad zblázním — já to vím, že tady snad asi umřu — — proboha, lidi, pomozte mi — — pořád volám — a nikdo mě neslyší — Jirko Dratuši, slyšíš mě? Ty budeš všeho vinen, jestli tady umřu hladem a zimou — — proč jsi mě sem hnal až dozadu na půdu, když všichni ostatní kluci odešli — ty jeden mizero — co jsem ti udělal — vždyť já jsem ti nic neudělal — nikomu jsem nic zlého neudělal — — jmenuju se Dymorák Karel — kluci mi říkají Dymour — lidi slyšíte mne — už nemůžu — já už nemůžu — — sbohem mami — tatínku sbohem — — já už nemůžu psát ani křičet — nezlobte se, že jsem si tak zkazil život — já už — já už — už ne — já už — už ne — já už ne . . .“

Pokud se to družině podaří v následujícím čase, získají tyto body:

do 1 minuty: 5 bodů

do 2 minut: 4 body

do 3 minut: 3 body

do 4 minut: 2 body

do 5 minut: 1 bod

Poznámka: Čas a body mohou být eventuelně upraveny dle aktuální situace.

Vyhodnocení hry proběhne u posledního ohně. Vítězí družina s největším počtem bodů. **Bude také zdůrazněno, že hra měla podtrhnout atmosféru tábora, nebyla jejím hlavním cílem. Tím měly být zážitky dosažené při hrách a přemýšlení o otázkách víry v osobním křesťanském životě.**